

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τεθελκα σε εις φως εθνων
Το εινκι σε εις ωτηρικαν εως εκκατω της ηης.
(ωραξ 17 47)

Ίδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΤΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2013-2016»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Αντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματέυς, Άγγελος Αντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ανδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Κων. Χρυσουγής
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Έκδοτης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός και Έπικοινωνία

Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Έκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρών

Τηλ.: 2610 461.780-790

Έπιταγές και έμβάσματα παρακαλούμε νά αποστέλλωνται στή διεύθυνση του Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737

ή νά κατατίθενται στους λογαριασμούς:

1) υπ' αριθμ. 226/296169-58 τής **Έθνικής Τραπέζης**
IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) υπ' αριθμ. 6319-010127-902 τής **Τραπέζης Πειραιώς-ΑΤΕ Bank**
IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) υπ' αριθμ. 619-002101-006374 τής **ALPHA Bank**
IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXXX

Στήν περίπτωση αυτή οι δωρητές νά μάς αποστέλλουν αντίγραφο του γραμματίου καταθέσεως, προς έκδοση τής σχετικής αποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
4η Τριμηνία 2013, Τεύχος 139
Έκδοσις Συλλόγου
Όρθοδόξου Ίεραποστολής
ό «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

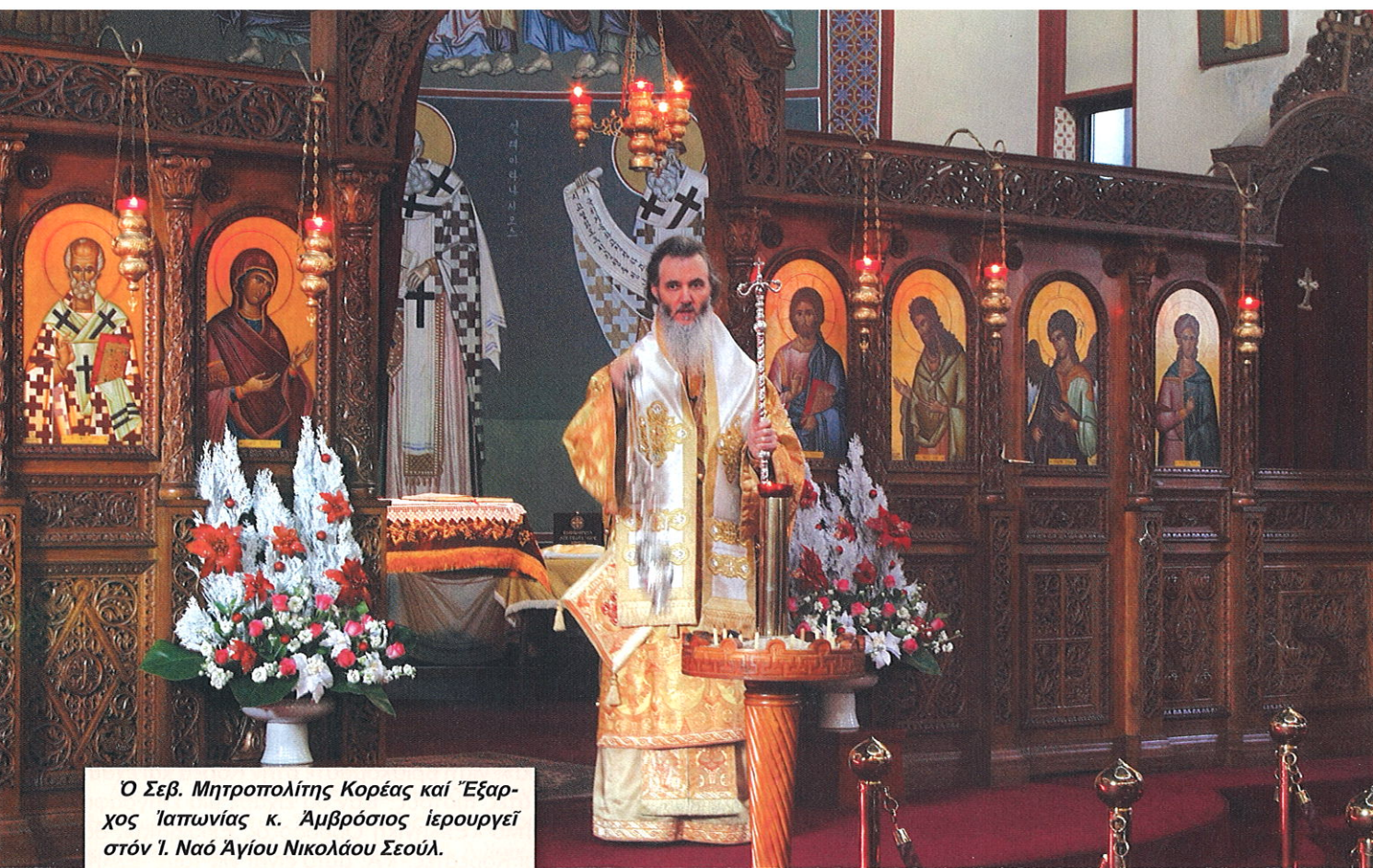
1. **Θεία λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο τής Σεούλ, κέντρο τής ιεραποστολικής δράσεως στήν Κορέα. Η δυναμική παρουσία τής Ορθοδοξίας στήν χώρα τής Πρωίνης Γαλήνης από τό 1975 έχει άκτινοβολία και στίς γύρω περιοχές τής Άπω Ανατολής. Έπαληθεύονται έτσι οι λόγοι του Ψαλμωδού: «αναγγείλατε έν τοίς έθνεσι τήν δόξαν αυτού, έν πᾶσι τοίς λαοίς τά θαυμάσια αυτού.» (Ψαλμός 95, 3)**

2. **Η Αδελφή Νεκταρία στήν Καλκούτα των Ίνδιων, σάν στοργική μητέρα άγκαλιάζει και φροντίζει τά όρφανά. Οί πολλές δυσκολίες και τά προβλήματα δέν τήν κάμπτουν. Η αγάπη της τά υπερνικά και ή πίστις της τήν στηρίζει.**

Ο Θεός εύλογεί τίς προσπάθειες και άνταμείβει τήν Ίεραπόστολο γιά τήν έπιμονή και τήν θυσιαστική προσφορά της.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ Συνέντευξη Μητροπολίτου Κορέας κ. Αμβροσίου εις κ. Δημήτριον Καψάλη	3-11
• ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ Μοναχής Νεκταρίας Παραδείση	12-13
• ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ίγνατίου	14-15
• Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΣΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΙΝΣΑΣΑ. Αρχιμ. π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη	16-17
• «ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ» Αρχιμανδρίτης π. Χαρίτων Πνευματικός Ίεραπόστολος 1908-1998 Δ. Τσερεγκούνη	18-20
• ΕΧΕΙ Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟ CONGO ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΙΘΑΝΑ, ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΚΑΙ ... ΑΣΤΕΙΑ ΤΗΣ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ίγνατίου	21-22
• ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ Κώστα Τσαπάρα	23-25
• ΑΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙ; Νικ. Σίμου	26-27
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	28-31

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας και Έξαρχος Ιαπωνίας κ. Άμβρόσιος ιεραουργεί στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Σεούλ.

‘Η ‘Ορθοδοξία στην Κορέα

Συνέντευξη Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Άμβροσίου

Στόν κ. Δημήτρη Καψάλη, Καθηγητή Πανεπιστημίου, Οικονομολόγο, Διπλωμάτη έ.τ.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορέας, υπέρτιμος και Έξαρχος Ιαπωνίας κ. Άμβρόσιος διακονεί την Όρθόδοξο Έκκλησία στην Άπω Άνατολή από τό 1998 ως Ιερέας και από τό 2008 μέχρι σήμερα ως Μητροπολίτης του Οίκουμενικού Πατριαρχείου. Παράλληλα διδάσκει ως καθηγητής στό Τμήμα Έλληνικών και Βαλκανικών Σπουδών στό Hankuk University of Foreign Studies (HUFS). Είται κάτοχος διδακτορικού διπλώματος τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και μεταπτυχιακών διπλωμάτων από τό Holy Cross (Brookline, MA), τό Princeton University και τήν Θεολογική Σχολή του Princeton (PTS). Έχει δημοσιεύσει μελέτες και άρθρα σέ έγκριτα περιοδικά και έχει συμμετάσχει σέ διεθνή συνέδρια. Πρίν τήν έγκατάστασί του στην Κορέα υπηρέτησε τήν Έκκλησία στην Έλλάδα, τήν

Αίγυπτο και τήν Άμερική.

Σεβασμιώτατε, μιλήστε μας για τήν παρουσία τής Όρθοδοξίας στην Κορέα και κατά πόσο νομίζετε ότι αυτή αντιπροσωπεύει και τόν έλληνικό πολιτισμό;

‘Η Όρθοδοξία εδώ ξεκίνησε τό 1900 από Ρώσους ιεραποστόλους που ήρθαν από τό Πατριαρχείο τής Μόσχας μέσω Βλαδιβοστόκ. ‘Η πρώτη Θ. Λειτουργία τελέστηκε στίς 17 Φεβρουαρίου του 1900 σέ αίθουσα τής Ρωσικής Διπλωματικής Αποστολής στην Σεούλ. Λίγο αργότερα δίπλα στην Ρωσική Διπλωματική Αποστολή αγοράστηκε ένας χώρος στόν όποιο έκτισαν ένα μικρό ναό πρός τιμήν του Αγίου Νικολάου.

Όπως ξέρετε από τήν ιστορία, μεσολάβησε έν τώ

μεταξύ ή Κομμουνιστική Έπανάσταση τό 1917 και τά πράγματα δυσκόλεψαν.

Αργότερα, τό 1950, έγινε ό Κορεατικός Πόλεμος. Συμμετείχε τό Έλληνικό Έκστρατευτικό Σώμα, τό όποίο συνόδευαν πάντα και Έλληνες στρατιωτικοί ιερείς. Οί στρατιωτικοί ιερείς προσπάθησαν νά συγκεντρώσουν τό ποίμνιο, τό όποίο ήταν διασκορπισμένο. Οί Έλληνες στρατιώτες και άξιωματικοί βάπτισαν παιδιά, αλλά και ένήλικες, κι έτσι άναζυπυρώθηκε ή φλόγα τής Όρθοδοξίας, ή όποία τρεμόσβηνε στην χώρα τής Πρωίνης Γαλήνης.

Τά Χριστούγεννα του 1955, οί πιστοί όρθόδοξοι Κορεάτες τής ένορίας του Άγιου Νικολάου, κατόπιν άποφάσεως άπό τήν Γ. Συνέλευσι τής ένορίας έστειλαν γράμμα στό Οίкуμενικό Πατριαρχείο ζητώντας νά ύπαχθούν στην δικαιοδοσία του, γιατί άισθανόντουσαν όρφανοί πνευματικά, άφου δέν άνήκαν σέ καμία έκκλησιαστική δικαιοδοσία. Τό Οίкуμενικό μας Πατριαρχείο, ως ή φιλόστοργη μητέρα, έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ο άείμνηστος Πατριάρχης Αθηναγόρας έστειλε άνθρώπους έδώ και έτσι ξεκίνησε ή ιεραποστολή κάτω άπό τήν έπίβλεψι και ποιμαντική μέριμνα του Οίкуμενικού Πατριαρχείου. Ο Παναγιώτατος Οίкуμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος έχει πραγματοποιήσει τρεις ποιμαντικές επισκέψεις στην Κορέα (1995, 2000 και 2005). Τό 1975 ήρθε άπό τήν Αθήνα στην Κορέα για μόνιμη έγκατάστασι ό π. Σωτήριος Τράμπας, ό μετέπειτα Μητροπολίτης Κορέας, ό όποίος έκανε πάρα πολύ μεγάλο έργο και εξακολουθεϊ νά εργάζεται για τήν Έκκλησία μας έδώ άπό τό Μοναστήρι τής Μεταμορφώσεως στό Καπόνγκ στό όποίο διαμένει.

Στό μεγάλο και δύσκολο έρώτημά σας κατά πόσον ή Όρθοδοξία άντιπροσωπεύει και τόν έλληνικό πολιτισμό θά προσπαθήσω νά άπαντήσω όσο γί-

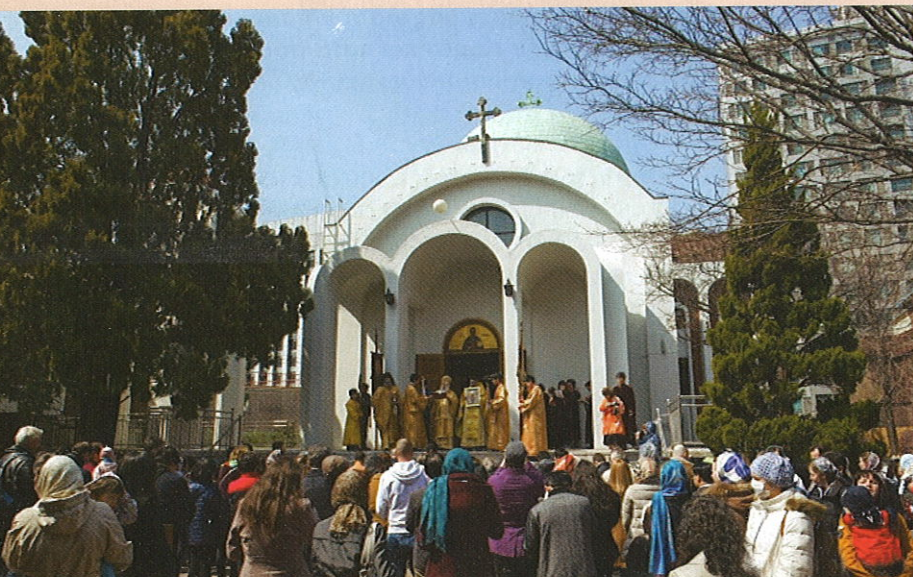
νεται πίο σύντομα. Η Όρθοδοξία είναι οίкуμενική, πού σημαίνει ότι είναι πάνω και πέρα άπό τόν έλληνικό πολιτισμό ή όποιοδήποτε άλλο πολιτισμό. Ο Χριστός ήρθε στη γή όχι μόνο για τους Έλληνες ή για τους Ρώσους, αλλά ήρθε για νά σώση όλο τόν κόσμο. Συνεπώς, ή Όρθοδοξία άνήκει σέ όλους και έχουν δικαίωμα προσβάσεως στό μεγάλο αυτό θησαυρό πού λέγεται Όρθοδοξία όλοι οί λαοί.

Μέσα άπό τό όχημα τής έλληνικής γλώσσας και του έλληνικού πολιτισμού διαδόθηκε, ως γνωστόν, ό Χριστιανισμός στα πέρατα του κόσμου. Έπειδή λοιπόν ό Χριστιανισμός άπό τήν πρωτοχριστιανική εποχή χρησιμοποίησε πολλά έλληνικά πολιτιστικά στοιχεϊα, γι' αυτό μαθητεύοντας κανείς στην Όρθοδοξία προσλαμβάνει όπωςόδηποτε και πολλά πολιτιστικά στοιχεϊα πού έχουν σχέση με τόν Έλληνισμό.

Αλλά στόχος μίας ιεραποστολής δέν πρέπει νά είναι τό έθνικό στοιχεϊο, αλλά τό όρθόδοξο. Γι' αυτό έμεις έδώ δέν χρησιμοποιοϋμε τόν τίτλο «Έλληνική Όρθόδοξος Έκκλησία» ή «Ρωσική Όρθόδοξος Έκκλησία», γιατί βρισκόμαστε στην Κορέα και έχουμε Κορεάτες πιστούς. Έάν θά είχαμε μιά έπιγραφή με τόν τίτλο «Έλληνική Όρθόδοξος Έκκλησία», θά λέγανε οί Κορεάτες: «Α, αυτό είναι για τους Έλληνες». Και έδώ πού τά λέμε, για ποιούς Έλληνες; Ξέρετε ότι οί Έλληνες έδώ είναι μετρημένοι σχεδόν στα δάκτυλα τής μίας χειρός. Δέν ύπάρχει στην Κορέα έλληνική κοινότητα.

Μπορείτε νά μās δώσετε μιά εικόνα για τόν αριθμό των πιστών και των έκκλησιαστικών κτισμάτων πού συγκροτούν σήμερα τή Μητρόπολι Κορέας;

Εύχαρίστως. Στην Όρθόδοξο Μητρόπολι Κορέ-

ας έχουμε περίπου 3500 Κορεάτες βαπτισμένους ὀρθόδοξους χριστιανούς. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ ἀνήκουν σέ μιά ἄλλη κοινωνία ἀπό ἀπόψεως θρησκείας καί πολιτισμοῦ. Γνωρίζουν λοιπόν τήν Ὀρθοδοξία σέ μεγάλη ἡλικία. Ὅταν θελήσουν νά γίνουν μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τούς καταχοῦμε καί μετά τούς βαπτίζουμε. Ἡ κατήχησι μπορεῖ νά διαρκέση ἕνα διάστημα ἑνός, δύο, τριῶν ἀκόμα καί περισσοτέρων ἐτῶν, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωσι.

Ἐχουμε βέβαια καί περιπτώσεις πού βαπτίζουμε νήπια, ἀλλά σέ αὐτές τῆς περιπτώσεις πρέπει οἱ γονεῖς νά εἶναι Ὀρθόδοξοι. Οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς λοιπόν μᾶς ζητοῦν καί ἐμεῖς δεχόμαστε νά βαπτίσουμε τά παιδιά τους, γιατί ὑπάρχει ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεσι ὅτι θά μεγαλώσουν μέσα σέ χριστιανική ὀρθόδοξο οἰκογένεια.

Ἀλλιῶς οἱ περισσότεροι πού βαπτίζονται εἶναι ἐνήλικες. Ἐχουμε ὁμαδικές βαπτίσεις πρὶν ἀπό τά Χριστούγεννα καί τό Πάσχα, ὅπως καί στήν πρωτοχριστιανική Ἐκκλησία. Εἶναι πραγματικά ἕνα πολύ συγκινητικό γεγονός οἱ ὁμαδικές βαπτίσεις.

Λοιπόν, ἔχουμε ἐπτά ἐνορίες καί δύο μοναστήρια, ἕνα γυναικεῖο, τήν Ἱ. Μονή τῆς Μεταμορφώσεως, καί ἕνα ἀνδρικό, τήν Ἱ. Μονή τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἐχουμε ἐπίσης ὀκτώ ἱερεῖς καί τρεῖς διακόνους. Ὁ Καθεδρικός Ναός, ἡ Μητρόπολι καί τό Ἱεραποστολικό Κέντρο βρίσκονται στή Σεούλ.

Καί εἶναι πολύ σημαντικό ὅτι ὁ Δῆμος τῆς Σεούλ ἔχει ἀνακηρύξει ὡς διατηρητέο μνημεῖο τόν Καθεδρικό Ναό μας, διότι εἶναι ἀγιογραφημένος μέ πολύ σπουδαίες ἀγιογραφίες ἀπό τόν ἀγιογράφο κ. Γιαννουῆ μέ συνεργάτες καί φοιτητές του ἀπό τήν Σχολή Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν. Ἐχει ἔρθει ἑννέα φορές στήν Κορέα καί ἔχει ἀγιογραφήσει ὄχι μόνο τόν Ἅγιο Νικόλαο, ἀλλά καί τούς ἄλλους ναούς μας.

Μέ δεδομένες τίς ἰδιομορφίες τοῦ κορεατικοῦ πολιτισμοῦ, περιγράψτε μας τίς προσαρμογές καί καινοτομίες πού θεσπίστηκαν στήν παράδοσι τῆς Ὀρθοδοξίας σέ αὐτή τήν χώρα.

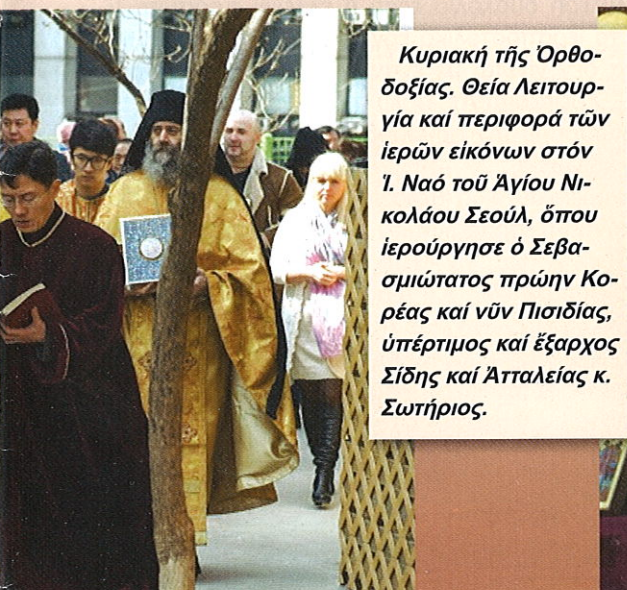
Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ ἴδια παντοῦ. Δέ διαφέρει ἀπό Ἐκκλησία σέ Ἐκκλησία καί ἀπό χώρα σέ χώρα. Ἐννοῶ ὅτι ἡ οὐσία τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι ἀναλλοίωτη, δέν ἀλλάζει, ὅπως δέν ἀλλάζει τό Εὐαγγέλιο ἀπό χώρα σέ χώρα.

Ἀλλά στήν κάθε χώρα, γιά νά ριζώσει ἡ Ὀρθοδοξία, πρέπει νά προσλάβη καί ὀρισμένα στοιχεῖα ἀπό τόν τοπικό πολιτισμό καί τίς τοπικές παραδόσεις. Ἔτσι θά ριζώσει καλύτερα καί θά σαρκωθῆ ἡ Ὀρθοδοξία στή χώρα αὐτή ὡς κάτι ντόπιο καί ὄχι ὡς ξενόφερτο στοιχεῖο.

Πρῶτα πρῶτα πρέπει νά μελετήσουμε πολύ καλά τά ἦθη καί τά ἔθιμα, τά πολιτιστικά στοιχεῖα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, πράγμα καθόλου εὐκόλο. Εἶναι ὁμολογουμένως πάρα πολύ δύσκολο νά καταλάβη κανεῖς τή νοοτροπία τοῦ λαοῦ καί νά ἐξοικειωθῆ μέ τίς πολιτιστικές καί θρησκευτικές παραδόσεις. Καταβάλλουμε ἔντονη προσπάθεια σ' αὐτό τό θέμα.

Προσωπικά μελετῶ τό θέμα αὐτό σέ ἀκαδημαϊκό ἐπίπεδο. Καρπός αὐτῆς τῆς μελέτης εἶναι καί μιά ἐργασία πού ἐξεδόθη μέ τόν τίτλο «Ὁμοιότητες στήν Εἰκονογραφία Χριστοῦ καί Βούδα». Καί προσπαθῶ νά δῶ τίς ὁμοιότητες πού ὑπάρχουν καί νά ἐξηγήσω πῶς εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν ὁμοιότητες στήν εἰκονογραφία δύο τόσο μακρινῶν πολιτιστικῶν παραδόσεων.

Αὐτές τίς ὁμοιότητες πρέπει νά τίς βροῦμε καί νά τίς ἐκχριστιανίσουμε. Νά εἶναι τό σημεῖο ἐπαφῆς μεταξύ τῆς Ὀρθοδοξίας καί τῆς τοπικῆς παράδοσης. Γιά νά γίνῃ κατανοητό τί ἐννοῶ, ἐπιτρέψτε μου

Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας. Θεία Λειτουργία καί περιφορά τῶν ἱερῶν εἰκόνων στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ, ὅπου ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος πρῶην Κορεάτης καί νῦν Πισιδίας, ὑπέρτιμος καί ἑξαρχος Σίδης καί Ἀπταλείας κ. Σωτήριος.

Από τόν ἄμβωνα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ ἀπαγγέλεται τό Ἱερό Εὐαγγέλιο. Οἱ πιστοί μέ προσοχή καί κατάνυξι ἐμβαθύνουν στούς μαργαρίτες τῶν Θεῶν Λόγων.

νά ἀναφέρω δύο παραδείγματα: Στά μνημόσυνα, ἐπειδή ἐδῶ δέν τρῶνε οἱ Κορεάτες ψωμί, (ἡ παραδοσιακή τους τροφή εἶναι τό ρύζι πρωῖ, μεσημέρι, βράδυ, τό λεγόμενο μπάπ, τό ὅποιο εἶναι ρύζι ἀτμοῦ), τά κόλλυβα τά κάνουμε μέ ρύζι καί ὄχι μέ σιτάρι. Τό σημαντικό εἶναι ὅτι ὁ συμβολισμός παραμένει ὁ ἴδιος. Ἐπίσης κάτι ἀνάλογο κάνουμε καί μέ τήν ἄρτοκλασία. Χρησιμοποιοῦμε τό τόκ, πού εἶναι κάτι σάν ψωμί, ἀλλά φτιάχνεται ἀπό ρύζι. Ὑπάρχουν κι ἄλλες ὁμοιότητες σέ παραδόσεις ὅπως στό γάμο, στίς κηδεῖες, πού μπορούμε νά προσαρμοστοῦμε σύμφωνα μέ τά κορεατικά ἔθιμα χωρίς στό παραμικρό νά ἀλλάξουμε τήν οὐσία. Διότι ἡ οὐσία εἶναι τό σημαντικό καί ὄχι οἱ ἐξωτερικοί τύποι πού μποροῦν νά ἀλλάξουν ἀπό λαό σέ λαό.

Τί θά λέγατε ὅτι ἀποτελοῦν σήμερα τίς μεγαλύτερες δυσκολίες στό ἔργο σας; Καί δέν ἐννοῶ μόνο τό οικονομικό καί πολιτιστικό μέρος ἀλλά καί ἀπό ἄποψη μεταχειρίσεως ἀπό τό κράτος.

Κατ' ἀρχήν νά διευκρινίσω ὅτι ἔχουμε μεγάλη ἐλευθερία δράσεως, γιατί στήν Κορέα ὑπάρχει πλήρης ἀνεξιθρησκεία. Ὁ οἰοσδήποτε μπορεῖ νά ἔρθῃ στήν Κορέα καί νά κηρύξῃ τήν δική του πίστι. Ἄρκει νά σέβεται τούς νόμους τῆς πολιτείας.

Ὅπως ὄλες οἱ θρησκευτικές ὁμάδες, κι ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ἀνήκομε στό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ

καί ἐκεῖ ἔχουμε τήν ἀναφορά μας σέ διάφορα θέματα διοικητικῆς φύσεως. Ἡ Μητρόπολι Κορέας εἶναι ἀναγνωρισμένη ἀπό τήν κορεατική κυβέρνησι ὡς μιά ἀπό τίς ἐπίσημες Ἐκκλησίες πού ὑπάρχουν στήν Κορέα. Ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ναοί, τά κτίρια δίπλα ἀπό τούς ναούς πού ἔχουμε εἶναι, σύμφωνα μέ τό Καταστατικό λειτουργίας τῆς Μητροπόλεως μας, ὑπό τήν προστασία τοῦ κορεατικοῦ κράτους καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τώρα, ὅσον ἀφορᾷ τίς δυσκολίες πού εἶπατε. Ἐγώ θά ἤθελα νά ἀναφέρω μία. Ὑπάρχουν πάρα πολλές... καταλαβαίνετε. Λόγω τῆς κρίσεως πού ὑπάρχει καί στήν Ἑλλάδα τώρα, ἔχουμε π.χ. πολύ μεγάλη οικονομική δυσχέρεια, ἀλλά ἡ πρώτη καί μεγαλύτερη δυσκολία εἶναι ἡ ἔλλειψι προσώπων. Διότι τό ἱεραποστολικό ἔργο σέ μιά χώρα σάν τήν Κορέα δέν γίνεται μέ ἓναν ἢ δύο ἢ τρεῖς ἀνθρώπους. Χρειαζόμαστε πολύ περισσότερους γιά νά ἐξαπλώσουμε τήν ὀρθόδοξο μαρτυρία στήν κορεατική κοινωνία.

Στό σημεῖο αὐτό θά ἤθελα νά τονίσω μέ ἔμφασι πώς δέν κάνουμε προσηλυτισμό. Ἡ Ὀρθοδοξία ἀνέκαθεν ἦταν κάθετα ἀντίθετη μέ τόν προσηλυτισμό. Ἐμεῖς εἴμαστε ἐδῶ ὡς μιά μαρτυρία τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἐχουμε τίς ἐκκλησίες μας πάντοτε ἀνοικτές γιά τόν καθένα. Μέ ἄλλα λόγια, σέ ὅποιονδήποτε θέλει τοῦ ἐπαναλαμβάνουμε αὐτό πού εἶπε ὁ ἀπόστολος Φίλιππος στόν Ναθαναήλ: «ἔρχου καί

Ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Αμβρόσιος με την ιδιότητα του Πανεπιστημιακού διδασκάλου έχει στην διάθεσή του και έναν άλλο «ἄμβωνα». Ανταποκρίνεται στις πολλές προσκλήσεις που του απευθύνουν για διαλέξεις στα διάφορα Πανεπιστήμια της Κορέας.

Στά κατάμεστα ἀμφιθέατρα οἱ σπουδαστές δείχνουν ιδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ἐκκλησιαστικὴ τέχνη, ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἀγιογραφία.

ἴδε». Ἔλα νὰ δῆς κι ἂν σοῦ ἀρέσει, χωρὶς καμμία πίεσι καὶ χωρὶς καμμία σκοπιμότητα, στὴν συνέχεια μπορεῖς νὰ κατηχηθῆς καὶ νὰ βαπτιστῆς Ὁρθόδοξος Χριστιανός.

Ἔρχονται π.χ. ἄνθρωποι καὶ παρακολουθοῦν μιὰ Θεία Λειτουργία - ὡς γνωστόν ὁ λειτουργικὸς θησαυρὸς τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι κάτι τὸ μοναδικό - καὶ πολλές φορές καὶ μόνο ἀπὸ αὐτὸ ἐντυπωσιάζονται καὶ ζητᾶνε νὰ ἐνταχθοῦν στὴν τάξι τῶν κατηχομένων.

Ἐπίσης θέλω νὰ προσθέσω ὅτι μᾶς ζητᾶνε πάρα πολλοὶ νὰ πᾶμε σὲ διάφορα πανεπιστήμια γιὰ νὰ δώσουμε διαλέξεις περὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀπὸ ἀρχιτεκτονικὲς σχολές μᾶς ζητοῦν νὰ τοὺς μιλήσουμε γιὰ τὸ ρυθμὸ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἀπὸ σχολές καλῶν τεχνῶν μᾶς ζητᾶνε νὰ τοὺς μιλήσουμε γιὰ τίς εἰκόνες, ἀπὸ προτεσταντικὲς καὶ ρωμαιοκαθολικὲς θεολογικὲς σχολές μᾶς ζητᾶνε νὰ τοὺς μιλήσουμε γιὰ τὴν ἱστορία, τὸ δόγμα, τὴ λατρεία. Ἔχουμε λοιπὸν προσκλήσεις σχεδὸν ἐπὶ ἑβδομαδιαίας βάσεως.

Δυστυχῶς ὁμως, εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ τοὺς λέμε πολλές φορές «περιμένετε». Δέν τοὺς λέμε ὄχι. Ἀλλὰ περιμένετε, γιατί πρέπει νὰ καλύψουμε χρονικά ὅλες τίς περιπτώσεις. Εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο καὶ μᾶς πονάει πολὺ αὐτό, νὰ μὴν μπορούμε, λόγω ἐλλείψεως στελεχῶν, νὰ ἀνταποκριθοῦμε ὅπως πρέπει στίς ἀνάγκες τοῦ ἱεραποστολικοῦ

ἔργου. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο τονίζω πὺς χρειαζόμαστε ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι θὰ ἔρθουν ἐδῶ, μὲ σκοπὸ ὄχι νὰ κάνουν τουρισμό καὶ νὰ φύγουν, ἀλλὰ νὰ μείνουν ἐδῶ, νὰ μάθουν τὴ γλῶσσα, νὰ μάθουν, ὅπως εἶπα πρὶν, τὸν πολιτισμὸ τῆς χώρας καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα· καὶ νὰ ζήσουν ἐδῶ, νὰ ἐργασθοῦν ἐδῶ καὶ νὰ πεθάνουν ἐδῶ.

Τὴν ἔκκλησι γιὰ προσωπικό ποῦ θὰ τὴν ἀπευθύνετε;

Σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἀγαπᾶνε τὴν Ἐκκλησία καὶ ποῦ νοιάζονται γιὰ τὴν ἐξάπλωσι τῆς Ὁρθοδοξίας σέ ὅλο τὸν κόσμο. Ὑπάρχουν π.χ. στὴν Ἑλλάδα περίπου 10.000 ὀρθόδοξοι θεολόγοι. Ἐξ αὐτῶν 4.000 περίπου, ἀπ' ὅ,τι ξέρω, εἶναι διορισμένοι στὴν μέση ἐκπαίδευσι καὶ ἓνας πολὺ μικρὸς ἀριθμὸς ἐργάζεται στὴν ἀνώτατη ἐκπαίδευσι. Τὸ ὑπόλοιπο δυναμικὸ πολλές φορές κάνει ἄλλες δουλειές ἄσχετες μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ θεολόγου.

Λοιπὸν, γιατί ἓνας νέος θεολόγος, ποῦ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ παντρεμένος, καὶ μακάρι νὰ ἔρθη μὲ τὴν οἰκογένειά του, γιατί νὰ μὴν ἔρθη ἐδῶ ἢ νὰ πάη στὴν Κίνα, στό Χόνγκ Κόνγκ, στὴν Σιγκαπούρη ἢ σὲ ἄλλα μέρη; Δέν μιλάω μόνο γιὰ τὴν Κορέα. Γιατί νὰ μὴν πάρη αὐτὴ τὴν ἀπόφασι, ὅπως τὴν παίρνουν τόσοι καὶ τόσοι ἑτερόδοξοι; Ἐδῶ στὴν Κορέα ὑπάρχουν πάρα πολλοὶ ἑτερόδοξοι ποῦ ἔρχονται μὲ τίς

οικογένειές τους, για να κάνουν ιεραποστολή.

Δηλαδή μιλάτε για την εξωστρέφεια που ανέκαθεν χαρακτήριζε τους Έλληνες, τους πνευματικούς ανθρώπους και τους επιχειρηματίες.

Άκριβώς. Αλλά τώρα υπάρχει ένας σκεπτικισμός. Πολλοί φοβούνται το άγνωστο, φοβούνται την γλώσσα, φοβούνται πολλά πράγματα. Ναί, αλλά χωρίς θυσία- και εδώ είναι το κομβικό σημείο και η λέξις κλειδί- χωρίς θυσία και κόστος δεν γίνεται τίποτα. Εάν δεν αποφασίσει κανείς να κάνει κάποιες θυσίες στην ζωή του, πώς θα υπηρετήσει την μεγάλη υπόθεσι της Όρθοδόξου Πίστewς;

Τί θαυμάζετε από τον χαρακτήρα και την παράδοσι του κορεατικού πολιτισμού; Τί θα μπορούσαμε έμεις οι Έλληνες να διδαχτούμε;

Αυτό που θαυμάζει κανείς, όταν ζήση σέ αυτή τή χώρα, είναι ή πειθαρχία τήν όποία έχουν. Και λόγω αυτής τής πειθαρχίας τήν όποία έχουν, κατόρθωσαν τό μεγάλο θαύμα. Από μιά χώρα κατεστραμμένη πού ήταν μετά τό 1953, όταν σταμάτησε ό κορεατικός πόλεμος, να είναι σήμερα μιά μεγάλη οικονομική και έμπορικη δύναμη.

Ένα άλλο σημείο αξιο θαυμασμού είναι ό σεβασμός στό θεσμό τής οικογένειας. Έδώ, όπως παλιότερα και στήν Ελλάδα, τά μέλη τής οικογένειας είναι στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους και τηρείται μέ μεγάλη προσοχή ή ιεραρχία. Αύτή ή ιεραρχική τάξι έπεκτείνεται κατόπιν και μέσα στήν κοινωνία.

Ποιά είναι τά μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα στήν κορεατική κοινωνία;

Η Κορέα, παρ' όλα τά καλά πού όμολογουμένως έχει, έχει και πολλά κοινωνικά προβλήματα . Έξ αυτών θά μπορούσε να πη κανείς ότι, τό μεγαλύτερο είναι τό πρόβλημα τών αυτοκτονιών. Σύμφωνα μέ έπίσημες στατιστικές, καθημερινά αυτοκτονούν 40 άνθρωποι κάθε ηλικίας. Και δυστυχώς, παρ' όλα τά μέτρα και τίς προσπάθειες πού γίνονται, ό αριθμός τών αυτοκτονιών έχει άνοδικές τάσεις. Οι Κορεάτες δεν έχουν τήν πεποίθησι πού έχουμε έμεις, λόγω του έλληνορθόδοξου πολιτισμού μας, ότι ή ζωή έχει μεγάλη και μοναδική άξία, είναι ένα μεγάλο δώρο του Θεού, τό όποιο πρέπει να τό προστατεύουμε.

Πώς νομίζετε ότι ό πνευματικός θησαυρός τής Όρθοδοξίας μπορεί να συμβάλη στα κοινωνικά

Ο Σεβασμιώτατος μέ προσήνεια και γλυκύτητα προσεγγίζει τά παιδιά του Σχολείου τής Έκκλησίας.

καί πνευματικά κενά πού υπάρχουν στίς κοινω- νίες, όχι μόνο τής Κορέας αλλά τών περισσότε- ρων ανεπτυγμένων χωρών;

Ἡ Ὁρθοδοξία μέ τό θησαυρό πού ἔχει μπορεῖ νά βοηθήσῃ τοὺς ἀνθρώπους νά ἀποκτήσουν νόημα καί περιεχόμενο στήν ζωή τους. Νά ἀποκτήσουν αὐτό πού λέμε ποιότητα ζωῆς.

Ἔχουμε μιά βιωμένη ὀρθόδοξο παράδοσι δύο χι-
λιάδων χρόνων, πέρα ἀπό τόν Ἑλληνισμό πού ἔχει
τέσσερις καί πλέον χιλιάδες χρόνια ἱστορία καί πα-
ράδοσι. Ὅλες αὐτές οἱ διαχρονικές ἀξίες, τίς ὁποῖες
ἔχουμε, εἶναι γιά τοὺς περισσότερους Κορεάτες
ἕνας ἀγνωστος πολύτιμος θησαυρός πού ἔχουν δι-
καίωμα νά τόν γνωρίσουν.

Γι' αὐτό καί ἡ δική μας ἀποστολή εἶναι, ὅπως εἶπα
στήν ἀρχή, νά μὴν κάνουμε προσηλυτισμό, ἀλλά νά
δώσουμε μιά μαρτυρία αὐτῶν πού ζοῦμε καί ξέρου-
με. Γι' αὐτό ἐπίσης ἔχουμε δημιουργήσει τόν Ἑλλη-
νο-Κορεατικό Σύνδεσμο, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπό
Κορεάτες φιλέλληνες διανοούμενους καί τεχνο-
κράτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σπουδάσει στήν Ἑλλάδα ἢ
ἔχουν κάποια σχέσι μέ τήν Ἑλλάδα. Ὁ σκοπός τοῦ
Συνδέσμου εἶναι νά προβάλλῃ αὐτές τίς πνευματι-
κές ἀξίες μέσα στήν κορεατική κοινωνία.

Ὁ Ὁρθόδοξος Κορεάτης γλωσσολόγος καθηγη-
τῆς κ. Ἄγγελος Γιού, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὁ πρόεδρος
τοῦ Συνδέσμου -μέ διδακτορικό δίπλωμα ἀπό τό
Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, μαθητής τοῦ κ. Μπαμπινιώ-
τη- προωθεῖ μέ πολλή ὄρεξι καί φλόγα κάθε τί πού
ἔχει σχέσι μέ τήν ἑλληνορθόδοξο παράδοσι.

Στά πλαίσια αὐτά δραστηριοποιεῖται καί τό Τμήμα
Ἑλληνικῶν Σπουδῶν στό Hankuk University of
Foreign Studies (HUFs), τό ὁποῖο ἰδρύσαμε τό

2004. Στό Τμήμα φοιτοῦν περίπου 100 φοιτητές,
οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν ἑλληνική γλῶσσα, ἀρχαία
καί νέα ἱστορία, λογοτεχνία, τέχνη καί μυθολογία.
Ὅρισμένοι ἀπό αὐτούς μετά τήν ἀποφοίτησί τους
πηγαίνουν στήν Ἑλλάδα νά κάνουν μεταπτυχιακά.

Ὅνειρό μας εἶναι νά ἰδρύσουμε κι ἕνα Κέντρο
Ὁρθοδόξων καί Ἑλληνικῶν Σπουδῶν. Ὑπάρχουν
πολλοί πού θέλουν νά μάθουν τήν ἑλληνική γλῶσ-
σα, ὅπως π.χ. προτεστάντες πάστορες ἢ ρωμαιο-
καθολικοί ἱερεῖς, μοναχοί, μοναχές καί ἄλλοι, γιά νά
διαβάζουν τήν Καινή Διαθήκη στό πρωτότυπο. Στό
Τμήμα Ἑλληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου δέν
μποροῦν νά ἔλθουν ὡς φοιτητές, θά μπορούσαν
ὅμως σέ ἀπογευματινά ἢ βραδινά προγράμματα
ἑλληνικῆς γλώσσας, σέ ἕνα ἀνοιχτοῦ τύπου Πανε-
πιστήμιο, σάν καί αὐτό πού θέλουμε νά ἰδρύσουμε,
νά παρακολουθήσουν μαθήματα. Ἀλλά γιά νά τό
ἰδρύσουμε, χρειαζόμαστε ἕνα κεφάλαιο γιά νά ἀγο-
ράσουμε τό χῶρο δίπλα ἀπό τήν Μητρόπολί μας
ἐδῶ καί γιά νά φτιάξουμε τό κτίριο. Κάνουμε ἔκκλη-
σι σέ ὁποιοὺς ἔχουν τήν οἰκονομική δυνατότητα
νά μᾶς βοηθήσουν, γιά νά γίνῃ πραγματικότητα τό
ὄνειρο αὐτό. Θά εἶναι κάτι τό μοναδικό, γιατί λείπει
κάτι ἀντίστοιχο ὄχι μόνον στήν Κορέα, ἀλλά καί σέ
ὀλόκληρη τήν Ἄνω Ἀνατολή.

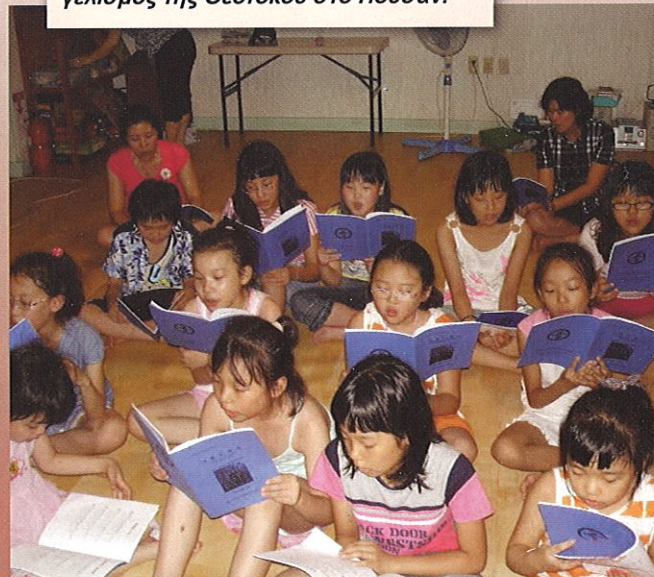
Πῶς ἐρμηνεύετε τήν οἰκονομική ἀνασφάλεια πού ὑπάρχει σήμερα, τήν κρίσι γενικά στίς ἀνε- πτυγμένες χώρες καί εἰδικότερα στήν Ἑλλάδα καί Κύπρο;

Ἀντιλαμβάνεστε ὅτι μᾶς πονάει τό θέμα αὐτό
πέρα πολύ, καί ἰδιαίτερα αὐτές τίς μέρες αὐτό πού
γίνεται στήν Κύπρο εἶναι κάτι πολύ θλιβερό.

Στήν Κατασκήνωση τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως στήν Τσουντσόν.

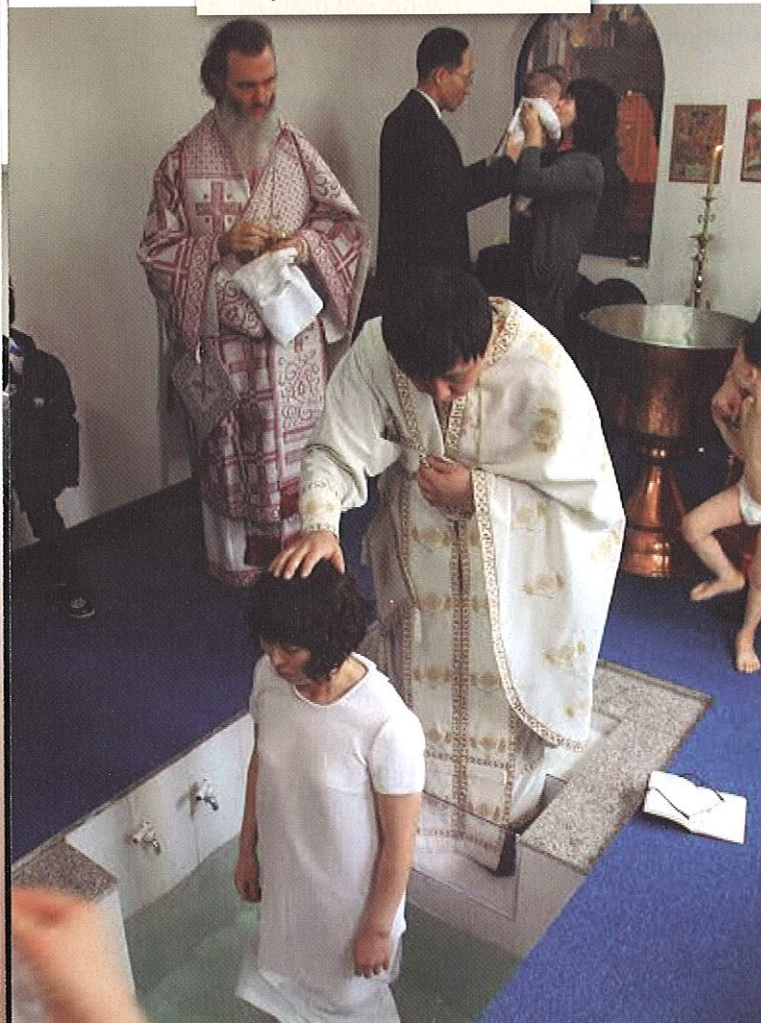
Κατηχητικό μάθημα στήν ἐνορία Εὐαγ-
γελισμός τῆς Θεοτόκου στό Πουσάν.

*Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυ-
νήσεως στὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου
Νικολάου Σεούλ.*

*Ὁμαδικές βαπτίσεις στὴν ἐνορία
τοῦ Ἁγίου Διονυσίου στό Οὐλσάν.*

Ἡ κρίσι, νομίζω, ἔχει νά κάνει μέ τήν ἀξιολόγησι τῶν πραγμάτων στή ζωή μας. Τί βάζουμε πρῶτα καί τί δεύτερα. Ἐπειδὴ εἶχε δοθεῖ μεγάλη ἔμφασι σέ ἓναν φιλόυλο τρόπο ζωῆς καί σέ ἓνα lifestyle μέ κυρίαρχο στοιχεῖο τήν πλεονεξία, αὐτό πού ἔγινε ἦταν τό φυσικό ἐπακόλουθο. Ἡ κρίσι, κατά τήν ταπεινή μου γνώμη, εἶναι πρωτίστως κρίσι ἀξιῶν καί θεσμῶν, πού γεννάει καί τήν οἰκονομική κρίσι. Ἡ ἔλλειψι σωστῆς παιδείας, μέ τήν εὐρύτερη καί στενότερη ἔννοια τοῦ ὄρου, καλλιεργεῖ τόν ἐγωκεντρισμό καί τήν φιλαυτία καί νεκρώνει τήν θυσιαστική ἀγάπη, τήν ἐργατικότητα, τήν ἀλληλεγγύη καί τήν κοινωνική προσφορά.

Ἀλλά θά ἤθελα νά μὴν σταθῶ στήν ἀρνητική πλευρά τῆς κρίσεως, ἀλλά νά ἀναφερθῶ σέ κάτι θετικό. Πιστεύω ὅτι ἡ σημερινή κρίσις, ἐάν ἀντιμετωπισθῇ σωστά, μπορεῖ νά λειτουργήσῃ σωτήρια γιά τήν ἐπανέυρεσι τῆς ταυτότητάς μας. Ἡ ἐπιστροφή στίς πνευματικές καί διαχρονικές ἀξίες τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ θά μᾶς βοηθήσῃ νά ξεπεράσουμε καί τήν σημερινή κρίσι.

Στό πλαίσιο τῆς Σαρακοστῆς ἀλλά καί γενικότερα τί προσδοκᾶτε καί τί εὐχεσθε γιά τό μέλλον;

Ἀφοῦ τό θέτετε ἔτσι, θά σᾶς πῶ τό ἐξῆς: Πρῶτα πρῶτα τό νόημα τῆς Μ. Σαρακοστῆς θά μπορούσε νά συμπεριληφθῇ μέσα σέ μιά λέξι, τήν λέξι «ἄσκησι». Κάνω ἄσκησι στόν ἑαυτό μου, γιά νά μπορῶ νά πετάξω τά περιττά καί νά κρατήσω τά οὐσιαστικά. Νά ξεχωρίσω τά δευτερεύοντα ἀπό τά πρωτεύοντα στήν ζωή μου. Αὐτό σημαίνει ἄσκησι. Ἡ ἄσκησι ἔχει σκοπό νά μᾶς βάλῃ στό δρόμο τοῦ μέτρου, ἀπ' τόν ὁποῖο μᾶς βγάζει ἡ ἁμαρτία. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι τό μέτρο. Ἡ ἄσκησι, ἡ νηστεία καί ὄλο τό πνεῦμα τῆς Μ. Σαρακοστῆς σκοπό ἔχει νά μᾶς βοηθήσῃ νά ξαναβροῦμε πάλι τό μέτρο καί τήν ἰσορροπία ἀνάμεσα στό πνεῦμα καί στήν ὕλη.

Καί γιά νά ἀποκτήσουμε τό μέτρο μέσω τῆς ἀσκήσεως πρέπει νά κάνουμε θυσίες. Νά περάσουμε δηλαδή ἀπό τόν δρόμο τοῦ Σταυροῦ γιά νά φθάσουμε νικηφόρα στήν Ἀνάστασι.

Τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀκριβῶς αὐτό. Νά ξαναγεννηθοῦμε, νά ἀναστηθοῦμε, νά γίνουμε νέοι ἄνθρωποι. Νά ἀναστηλῶ-

Τό «Χριστός Ανέστη» ἀκούγεται πανηγυρικά τήν νύχτα τῆς Ἀναστάσεως καί οἱ πιστοί λάμπουν εὐφρόσυνα, ἐνώ οἱ πασχαλινές λαμπάδες φωτίζουν τά πρόσωπά τους μέ τό Ἅγιο Φῶς.

σοιμε μέ τήν Χάρι τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου τό πεσμένο ἠθικό μας. Ἀπό τήν Μεγάλη Παρασκευή τῆς ἀγωνίας, τοῦ ἰδρώτα καί τοῦ κόπου, νά φτάσουμε μέ ἐπιτυχία σύντομα στήν Ἀνάστασι. Εὐχομαι ὀλόψυχα μέσα ἀπό τήν καρδιά μου νά συμβῆ αὐτό καί σ' ὅλους τούς Ἕλληνες.

Σεβασμιώτατε, σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ γιά τήν εὐκαιρία πού μᾶς δώσατε νά μοιραστήτε τίς γνώσεις καί ἀπόψεις σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ καί ἐγώ γιά τήν δυνατότητα πού μοῦ προσφέρατε νά ἀνταλλάξω μαζί σας λίγες ταπεινές σκέψεις μου.

Ἡ μικρή Κορεάτισσα βλέπει τό φῶς τοῦ ἡλίου πού πέφτει στό δάπεδο τοῦ Ναοῦ ἀπό κάποιο παράθυρο καί τό δείχνει μέ ἐκπληξί! Ἀπορεῖ μέ τήν παιδική της ἀθωότητα. Εἶναι σάν νά καλῆ ὅλους μας τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, νά καθοδηγή τήν ἐπίγειο διαδρομή μας.

Ἡ μοναχή Ἀδελφή Νεκταρία Παραδείση αναλώνεται ψυχὴ τε καὶ σώματι στό ἱεραποστολικό ἔργο τῶν Ἰνδιῶν. Ἐπωμίζεται πολλές εὐθύνες καὶ ἀνταποκρίνεται μέ ἐπιτυχία στίς πολλαπλές ἀνάγκες τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ τοῦ Σχολείου στήν Καλκούτα.

λάσπης πού ἄφησαν πίσω τους οἱ πλημμύρες. Μικροί καί μεγάλοι ἐπί τό ἔργον. Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ τά καταφέραμε καί ἔμοιασε σάν θαῦμα. 20 Δεκεμβρίου ὅλα ἦταν ἔτοιμα γιά τήν Ἐτήσια Γιορτή τοῦ Σχολείου μας στό Ὁρφανοτροφείο θηλέων. Στό μεγάλο Χώλ τοῦ σχολείου, στολισμένο πολύ ὁμορφα ἀπό τά μεγάλα μας κορίτσια, τά παιδιά μᾶς ἔψαλαν ὕμνους τῶν Χριστουγέννων, τραγούδησαν τά κάλαντα, ἔπαιξαν σέ θέατρο τή Γέννησι τοῦ Χριστοῦ καί χόρευαν παραδοσιακοῦς χορούς, ἀφήνοντας ἄφωνους μικρούς καί μεγάλους μέ τό ταλέντο τους.

Ἀγῶνας δρόμου στή συνέχεια νά ἐτοιμάσουμε τόν Ἑλληνικό Ναό τῆς Καλκούτας γιά τά Χριστούγεννα. Ἡ Χορωδία ἀπό τά μεγάλα κορίτσια τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἔψαλε ἀπλά καί κατανυκτικά στήν Ἀγρυπνία, ὑμνώντας τή Γέννησι τοῦ Θεανθρώπου Σωτήρος Χριστοῦ. Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καί φέτος πλῆθος κόσμου, Χριστιανοί καί μή, ἦλθαν νά προσκυνήσουν μέ εὐλάβεια τήν Ἱερή Εἰκόνα τῆς Γεννήσεως καί νά ἀνά-

Τούς ἱεραποστολικούς ἀγῶνες στίς Ἰνδίες περιγράφει ἡ Ἀδελφή Νεκταρία

Καλκούτα, 9 Ἰανουαρίου 2014

Ἀγαπητέ κ. Σίμο, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε,

Περάσαμε δοκιμασίες πολλές τούς τελευταίους μήνες μέ πλημμύρες καί εἰδικότερα μέ μιά ἐπιδημία πού ξέσπασε καί στά 2 Ὁρφανοτροφεία μας, πού δέν μοῦ ἄφησαν, δυστυχῶς, καθόλου περιθώρια χρόνου γιά ἀλληλογραφία.

Ἀγῶνας δρόμου νά ἐτοιμασοῦμε γιά τά Χριστούγεννα καθαρίζοντας τό Ὁρφανοτροφείο ἀπό τόνους

ψουν ἕνα κερί. Ὑπομονετικά περίμεναν γιά ὥρες στή σειρά τους, γιά νά μπορέσουν νά εἰσέλθουν στό Ναό.

Στή συνέχεια, καί μέ καθυστέρησι φέτος λόγω τῶν περιστάσεων, ἐπιδοθήκαμε στή μετάφρασι στά Μπεγκάλι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου 2014 μέ τά ἀναγνώσματα τῆς κάθε ἡμέρας. Σήμερα μόλις μᾶς τό παρέδωσαν ἔτοιμο γιά νά μοιρασθῆ στους πιστούς μας στήν Καλκούτα καί τά χωριά.

Τήν Πρωτοχρονιά, ἡ Ἀγρυπνία ἔγινε στό Ὁρφανοτροφείο θηλέων. Στό τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἀκριβῶς τά μεσάνυκτα, ὁ χρόνος ἄλλαξε φέλνοντας τήν Δοξολο-

Οι μαθητές στην τάξη διδασκαλίας.

Μαθήτριες στο προαύλιο του Όρφανοτροφείου πηγαίνουν στο Σχολείο.

γία και στη συνέχεια τή Θ. Λειτουργία του Μ. Βασιλείου. Τό πανηγύρι συνεχίστηκε στην Τραπεζαρία τών παιδιών μέ τήν κοπή τής Βασιλόπιτας, όπου όλα τά παιδιά αλλά και οι Όρθοδοξοι της περιοχής χάρηκαν και δέν σταμάτησαν νά ψάλλουν ύμνους έως τά ξημερώματα.

Τό Άγιο Δωδεκάμηρο έκλεισε μέ τήν Θεία Λειτουργία τών Θεοφανείων και τόν Άγιασμό τών Ύδάτων και δοξάσαμε τόν Πανάγαθο Κύριο, πού μάς έλέησε και μάς «έξήγαγεν εις άναψυχήν» μετά τίσ τόσες περιπέτειες και άγωνίες τών τελευταίων μηνών.

Τελειώνοντας, έστω και μέ καθυστέρησιν έκφράζω τήν άπειρη εύγνωμοσύνη μας γιά τήν άγάπη και συμπαράστασί σας στην ταπεινή μας προσπάθεια σέ σάς, στά Μέλη του Συλλόγου αλλά και σέ όλους όσους συνεισέφεραν στη δωρεά, μαζί μέ τίσ ολόθερμες εύχές μας γιά τό Νέον Έτος 2014. Άς είναι εύλογημένο από τό Θεο μέ ύγεια, ειρήνη, άγάπη, πνευματικά καρποφόρο και σωτήριο!

**Μετά τιμής και άγάπης Χριστού
Άδ. Νεκταρία**

Στιγμές χαλάρωσης και παιχνιδιού στην άσφάλεια πού παρέχει ή ήραποστολική φροντίδα.

*Οι αναγεννημένοι και
εύτυχοι του χωριού
Mulumba.*

Εύλογημένη επάνοδος στήν Μητέρα Έκκλησία

«Τούς έσκορπισμένους επισυνάγαγε· τούς πεπλανημένους επανάγαγε και σύναψον τῇ Αγία σου Καθολικῇ και Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ»

Εἶναι μία εὐχή τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πού μέ πόνο και πόθο ἀπευθύνουμε οἱ πιστοί στόν Θεό μας. Καί ὅσες φορές ζοῦμε τήν εκπλήρωσί τῆς δοκιμάζουμε χαρά και ἀγαλλίασι.

Ἀπό μερικό καιρό στό Kasai τοῦ Congo οἱ Ὁρθόδοξοι δοκιμάζουμε αὐτή τήν εὐτυχία, ὁμαδικῶν ἐπιστροφῶν, «ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης» στήν στοργική ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας μας ἑκατοντάδων ἀνθρώπων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων, παιδιῶν, πού ἦσαν ὀρθόδοξοι, ἀλλά ἐπλανήθησαν και ἀπεμακρύνθησαν ἢ «ἐβαπτίσθησαν» ἀπό μή κανονικούς κληρικούς και ἐθρήσκευαν ἐκτός τῆς «Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς και

Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας».

Αὐτή ἡ εὐλογημένη επάνοδος στήν κανονική και σωτήρια τάξι τῆς Ἐκκλησίας δέν σταμάτησε νά σημειώνεται μέ ἄτομα και ὁμάδες και ὀλόκληρα χωριά.

Σέ ἐξέλιξι βρίσκεται, και μάλιστα σέ μεγάλο βαθμό και μέσα στήν Kinshasa, τήν πρωτεύουσα τοῦ Congo, τό ρεῦμα τῆς σωτήριας ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων. Γι' αὐτό τό τελευταῖο θά γίνη εἰδικός λόγος προσεχῶς. Τώρα θέλω νά ἐνημερώσω τούς ἀναγνώστες τοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» γιά τά τελευταῖα εὐχάριστα γεγονότα πού ἐσημειώθησαν στήν Kananga και τά περίχωρά τῆς.

Τέσσαρες ἄνδρες, πού λειτουργοῦσαν ὡς ἱερεῖς, «χειροτονημένοι» ἀπό «ἀρχιερεῖς» τοῦ ἀποσχισμένου χώρου, συντετριμμένοι ἀπό καιρό και μέ πόθο τῆς ἐπιστροφῆς στήν Μητέρα Ἐκκλησία, προσῆλθαν και ἐζήτησαν νά γίνουν δεκτοί, ἄνευ ὄρων, γιά νά ἐξασφαλίσουν και νά σιγουρευθοῦν, ὅπως ἔλεγον και πίστευαν, γιά τήν σωτήρια τῆς ψυχῆς τους.

Ἦσαν -και οἱ τέσσαρες- πνευματικά παιδιά τοῦ πρώτου ἀποσχισθέντος, ἀλλά και πρώτου ἐπιστρέφαντος π. Χρυσοστόμου Mbakuatsimbasu.

Εὐθύς ἀπόθεσαν τά ἱερατικά τους και τά ράσα τους. Ἐπανῆλθαν στήν τάξιν τῶν λαϊκῶν και ἐμπιστεύθηκαν ἀπολύτως τό μέλλον τους στήν κρίσι και διάκρισι τοῦ Πατριαρχείου μας.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι, ἀπό τόν ἕνα τους ἐξαρτῶνται 7 χωριά, ἀπό τόν ἄλλο 6 χωριά και ἀπό τούς ἄλλους δύο ἄλλες ὁμάδες, 1500 περίπου ψυχές, ἔτοιμες ν' ἀκολουθήσουν τά ἴχνη τῶν «κληρικῶν» στήν πορεία

*«Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ...»,
ἀρχηγός τοῦ χωριοῦ...»*

Οί τέσσαρες ἐπιστρέψαντες ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης των. Ἀπό ἀριστερά πρὸς δεξιὰ Jean, Symeon, Sylvestre καὶ Augustin στὴν βεράντα τοῦ κελλίου τοῦ Πενταπόλεως Ἰγνατίου.

τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς.

Ἔγινε μία ἐκτενὴς συζήτηση γιὰ καλύτερα ἐπίγνωσι τοῦ λάθους των καὶ τὴν ἀνάγκη ἐπιστροφῆς των. Ὑπέγραψαν τὸν λιβέλλον τῆς μετανοίας των. Ἐχρίσθησαν μὲ Ἅγιον Μύρον. Παρέμειναν στὴν Kananga, περὶ τὶς 15 ἡμέρες, φιλοξενούμενοι καὶ εἰς βάθος κατηχούμενοι. Εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ δοῦν ἰδιαίτερως καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Νικηφόρον, πού τὶς μέρες αὐτές ἔκαμε μία σύντομη ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι στὴν Kananga καὶ ἔχειροτόνησε εἰς διάκονον φοιτητὴν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς εἰς Kinshasa, καὶ ἐπέστρεψαν ἀναγεννημένοι στὸ ἀνακαινιστικὸ ἔργο στὰ χωριά τους.

Τὸ παράδειγμα τῶν τεσσάρων ἀκολούθησε καὶ 5ος «κληρικός» ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τῶν πεπλανημένων μὲ τὸ ὄνομα Constantin Ngandu.

Ἦταν πολὺ συγκινητικὴ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ «κληρικοῦ». Μιλοῦσε ταπεινά, συγκλονισμένος γιὰ τὸ κενὸ τῆς ψυχῆς του, πού ἔνοιωθε ἔξω ἀπὸ τὴ Μητέρα Ἐκκλησία του. Μὲ τὸν φόβο γιὰ τὴν εὐθύνη του γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, πού «ἐποίμαινε», χωρὶς τὴν συνείδησι ὅτι εἶναι ἀληθινὸς ἱερεὺς. «Ἐνοιωθα ῥάκος καὶ προδότης γιὰ τὰ «μυστήρια» πού ἔκανα, ἐνὼ πίστευα ὅτι δὲν ἦμουν πραγματικὸς ἱερέας.»

Ὅλο τὸ χωριὸ του (Muluba Mfuamba) τακτοποιήθηκε (βαπτίσθησαν ἢ ἐχρίσθησαν μὲ Ἅγιο Μύρο, κατὰ περίπτωσιν) μὴδὲ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ χωριοῦ ἐξαιρουμένου.

Τὴν λύπη γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσί τους τὴν ἔσβυσε ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν ἐπιστροφή καὶ ἀναγέννησί τους! Περιμένουμε τὴν συνέχεια.

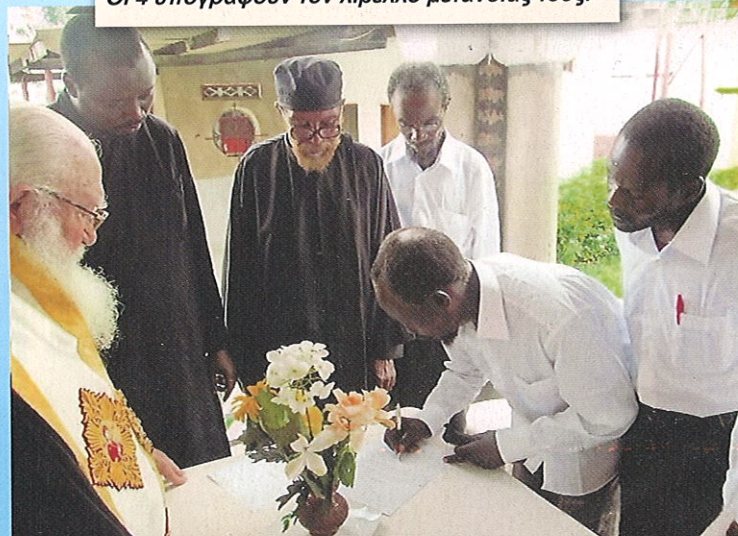
Καὶ «ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τρέχει καὶ δοξάζεται.»

† Ὁ Πενταπόλεως Ἰγνατίος

Οἱ 4 μὲ λαϊκὴ πλέον περιβολή.

Οἱ 4 ὑπογράφουν τὸν λιβέλλο μετανοίας τους.

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Βαρβάρας (δυτική ἄποψις) ὀλοκληρώνεται ταχύτατα γιὰ νὰ ἀρχίση νὰ λειτουργεῖ.

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

«Ἐνας πόθος ἓνα τάμα ἔγινε πραγματικότητα»

Μετά ἀπό ἐντατικές καί κοπιώδεις προσπάθειες πού κατέβαλε ὁ Ἅγιος Πενταπόλεως χρησιμοποιοῦντας ὅλη τὴν τέχνη, τὸ μεράκι, καί τὴν ἀρχιτεκτονική του ἰκανότητα ἀποπερατώθηκε ὁ Ἱ. Ναός τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας στὸν χῶρο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στὴ Κινσάσα.

Ἔτσι τὴν Τετάρτη 26 Φεβρουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος, συμπαραστατοῦμενος ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Κιηφόρο, κληρικούς καί μοναχοὺς ἀλλὰ καί τοὺς σπουδαστὲς τῆς Σχολῆς, μέσα σὲ κλίμα συγκινήσεως, ἀγαλλιᾶσεως καί ἰκανοποιήσεως ἐτέλεσε τὰ Θυρανοίξια τοῦ περικαλλοῦς αὐτοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Οἱ φοιτητὲς ἔψαλλαν τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ. Τὸ «ἄρατε πύλας...» συγκίνησε ὅλους τοὺς παριστα-

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος συμπαραστατούμενος από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κεντρίας Ἀφρικής κ. Νικηφόρο, τόν Αρχιμ. π. Χριστοφόρο Μυτιλήνη καί ἰθαγενεῖς κληρικούς τελεῖ τά Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Ἁγίας Βαρβάρας χολή τῆς Κινσάσα.

μένους. Ἕνας ἀκόμη νέος Ναός στήν Ἀφρική. Ἕνας χῶρος λατρείας μάλιστα καί γιά τούς σπουδαστές πού θά ἔχουν ἰδιαίτερες κλίσεις- ποιός ξέρει ἴσως καί μοναχικές- γιά νά ἐπιδίδωνται σέ προσευχή καί πνευματικές ἀναβάσεις.

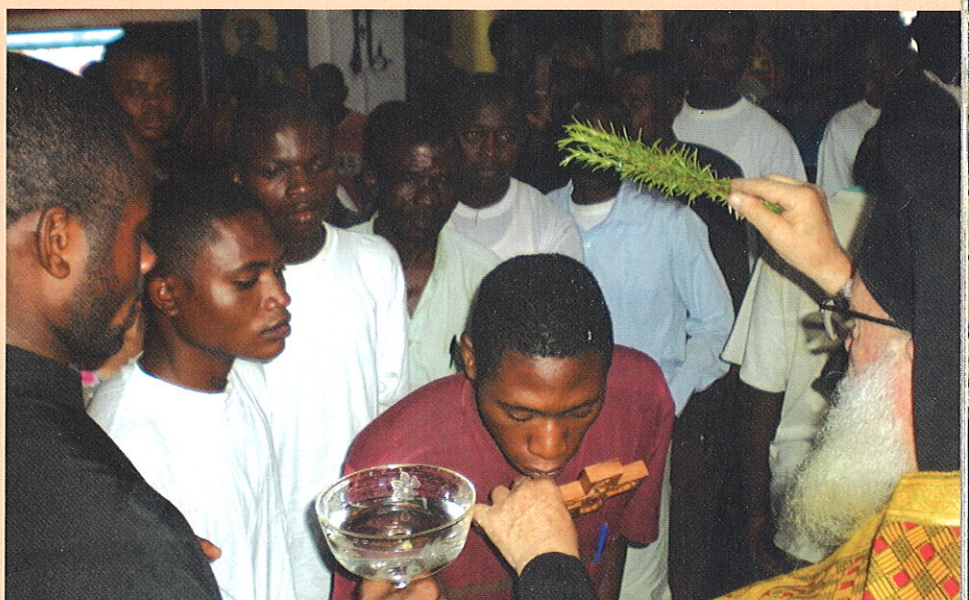
Πολλοί ἐργάστηκαν φιλότιμα γιά νά ὀλοκληρωθῆ ὁ Ἱ. Ναός. Συνεργάτες τοῦ Ἁγ. Πενταπόλεως ἀπό τήν Λάρισα, ὁ κ. Χαράλαμπος Δεβετζῆς ἀπόστρατος ἀξιωματικός, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσαουσίδης «βετεράνος» οἰκοδόμος, φιλότιμοι σπουδαστές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς χωρίς νά παραλειφθῆ καί ὁ μόνιμος καί ἀκούραστος συνεργάτης στά ἔργα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, κ. Γιάννης Κασικογιάννης.

Θά ἀγαλλιᾶται τό πνεῦμα τῶν ἀειμνήστων δωρητῶν Κωνσταντίνου καί Σοφίας Παλάτου ἀπό τά Τρίκαλα.

π. Χριστοφόρος Ἱ. Μυτιλήνης

Στιγμιότυπα
στό ἐσωτερικό
τοῦ Ναοῦ τήν
ἡμέρα τῶν
Θυρανοίξιων.

Ὁ φλογερός Ἱεραπόστολος
Αρχιμ. π. Χαρίτων Πνευματικάκις.

«Μακάριος ἀνὴρ» Ἀρχιμανδρίτης π. Χαρίτων Πνευματικάκις Ἱεραπόστολος 1908-1998

«Μακάριος ἀνὴρ»

Ὁ σεβασμός, ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ἐναν ἐν Τριάδι Ἀληθινόν Θεόν καί ἡ ἀνιδιοτελής ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους του, ὡς εἰκόνες Θεοῦ, διέκριναν τὴν ζωὴ τοῦ μακαριστοῦ Ἱεραποστόλου Ἀρχιμανδρίτου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι.

Ζοῦσε στὴ γῆ καὶ πολιτευόταν στὸν οὐρανό. Βάδιζε τὸ δύσκολο δρόμο τῆς ἀρετῆς.

Οἱ ἀγῶνες του στό βωμό τῆς προσφορᾶς εἶναι πολλοί καὶ διδακτικοί.

Παρουσιάζονται μερικά δείγματα ἀπὸ τὴ ζωὴ του δηλωτικὰ τῆς πορείας τοῦ «ὡς μακαρίου ἀνδρός».

Ὁ πολυσέβαστος π. Χαρίτων, κατὰ κόσμον Χαράλαμπος Πνευματικάκις, γεννήθηκε 17-8-1908 στὸ Παλαιώνιο Χανίων Κρήτης.

Ἀπὸ τὰ νεανικά του χρόνια βάδιζε τὴν πορεία πρὸς τὸ φῶς. Φρόντιζε, ὅπως ἀναφέρεται στὴν Σοφία Σολομώντος, «περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας» (Σοφ. Σολομ. 1,1)

Ἀγωνιζόταν κατὰ τῆς ἀμαρτίας, καθ' ὅτι «εἰς κακότεχον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι κατὰ χρεω ἀμαρτίας» (Σοφ. Σολομ. 1, 4).

Ἐφῆρμοζε ἀπὸ νέος τὶς προϋποθέσεις καὶ παρουσίαζε τὰ γνωρίσματα τοῦ «μακαρίου ἀνδρός», ὅπως ἀναφέρεται στὸν **πρῶτο ψαλμό** τοῦ Προφητάνακτα Δαβίδ.

«Οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν»

Ὁ π. Χαρίτων μέ τὴν σύνεσι τῆς Πίστεως, μέ ὑπομονὴ ἀντετάσσετο πρὸς τὴν ἀμαρτία. Δέν βάδιζε δρόμο σύμφωνο μέ τὶς σκέψεις καὶ τὰ θελήματα τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων· γιὰ τοῦτο δέν ἐστάθη ἐκεῖ πού περνοῦν τὸν καιρὸ τους ἀμαρτωλοῖ οὔτε ... γιὰ νὰ συνεδριάξῃ μέ ἀνθρώπους πού μέ τὶς συμπεριφορὰς τους διαφθείρουν τὴν κοινωνία.

Μέ τοὺς προσωπικούς του ἀγῶνες καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του μέ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ βίωνε τὸ «ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν» (Ψαλμὸς 36, 27) (ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸ κακό καὶ ἐκτελοῦσε τὸ ἀγαθὸν γινόμενος εὐεργετικὸς πρὸς ὅλους).

«ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ»

Μέ ὅλην του τὴν σκέψι, μέ σφοδρὴ ἐπιθυμία καὶ θέλησι μελετοῦσε καὶ ἐφῆρμοζε τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὰ μαθητικά του χρόνια ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, τὰ Συγγράματα τῶν Πατέρων, οἱ Βίοι τῶν Ἁγίων, ἄλλα πνευματικὰ βιβλία ὑπῆρξαν τὰ προσφιλή του ἀναγνώσματα.

Στὴν ζωὴ του ἐκτελοῦσε αὐτὸ πού ἀναφέρει ὁ Ψαλμωδὸς «ὄν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς

τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. (Ψαλμός 41, 1)

«καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον»

Ὡς δένδρο «τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων» τρεφόταν πνευματικὰ μὲ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ ἤϋξανε μὲ ταπεινώσι, μὲ σύνεσι, μὲ καλλιέργεια τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν.

Ὁ ζήλος του γιὰ τὴν μάθησι τὸν ὠδήγησε σὲ πανεπιστημιακὲς σπουδὲς πού στὰ χρόνια του ἔθεωροῦντο ἄθλος. Τὸ 1932 ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μὲ φόβο Θεοῦ, μὲ συναίσθησι, μὲ δέος εἰσήλθε στὶς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Τὸ 1941 ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ τὸ 1945 πρεσβύτερος. Ὡς ἱερομόναχος ἔλαβε τὸ ὄφρικο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Συνεδέθη πνευματικὰ μὲ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, κληρικούς καὶ λαϊκούς. Τὸ 1937 ἐνετάχθη στὴν Ἀδελφότητα Θεολόγων «Η ΖΩΗ» καὶ τὸ 1960 ὑπῆρξε ἰδρυτικὸ μέλος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ».

Μὲ παλμό, δυναμισμό, ἠρωϊσμό ἐκήρυττε τὸν λόγον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας.

«ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει»

Ὡς ἱεροκήρυκας ἡ ἐκκλησιαστικὴ του διακονία ὑπῆρξε γόνιμος, δημιουργικὴ καὶ μὲ πνευματικὴ καρποφορία. Ὁδηγοῦσε ἰδιαιτέρα τοὺς νέους πρὸς τὸν Θεάνθρωπον Λυτρωτὴ τῶν ψυχῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν Αἰώνιον Κατακτητὴ.

Ἐνεθάρρυνε τοὺς οἰκογενειάρχες στὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας.

Συμπαρίστατο στὰ προβλήματα τῶν συνανθρώπων του.

Οἱ πιστοὶ ἀρχικά στὸν ἐλλαδικὸν χῶρον μὲ σεβασμὸ ἐνθυμοῦνται τὸν ἐνθερμὸν ζήλον του, τὸν ἐντιμὸν βίον του, τοὺς ἱερούς ἀγῶνες του, τὴν ἱεροπρέπεια καὶ τὴν κατάνυξι μὲ τὴν ὁποῖαν τελοῦσε ὡς Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, τὰ Ἅγια Μυστήρια, τὴν ποιμαντικὴν του μέριμνα ὡς πνευματικὸς πατέρας διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ἐδρασε στὴν Ἀθήνα, Βόλο, Χανιά, Ἡράκλειον (Κρήτης), Μυτιλήνη, Λάρισα, Κοζάνη, Ἐδεσσα, Κατερίνη, Πάτρα. Ὅπου πέρασε ἄφησε ἴχνη ἐναρέτου ἀνδρός, τὴν καλὴν ἐξωθεν μαρτυρία. Στὰ πνευματικὰ τέκνα, κληρικούς καὶ λαϊκούς ἐνέπνευσε τὴν προσφορὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Σὰν τὸ χελιδόνι μὲ τίς δύο πτέρυγες τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης στό Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν ἔκφρασι τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ τὸ 1973 μετὰ τὴν συνταξιοδότησί του, ὡς ἱεροκήρυκας, σὲ ἡλικία 65 ἐτῶν ἐφθασε στὴν Ἀφρική γιὰ τὸν Χριστό.

Ὁ π. Χαρίτων στὴν Κατερίνη μὲ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρ. Κίτρον κ. Ἀγαθόνικο (1988).

«καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῆ, κατευοδωθήσεται.»

Στὴν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό τῆς Ἀφρικῆς πού ἐπὶ 25 συναπτὰ ἔτη ἔδρασε ὡς ἱεραπόστολος ὁ Θεὸς εὐλόγησε ἰδιαιτέρα τὸ ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ του ἔργο: ἀγιαστικὸ, λατρευτικὸ, διδακτικὸ, κατηχητικὸ, ἐκπαιδευτικὸ, κοινωνικὸ, φιланθρωπικὸ.

Τοὺς περὶ τοῦ 30 ὀρθοδόξους χριστιανούς πού εὐρήκε, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ κατόπιν συστηματικῆς κατηχήσεως καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τοὺς χάρηκε αὐξανομένους σὲ 30.000 καὶ πλέον.

Πνευματικὰ του τέκνα, ὀρθόδοξοι ἰθαγενεῖς, ἀξιῶθηκαν τῆς τιμῆς νὰ γίνουν κληρικοί. Ἀναφερόμενος στὶς θέσεις καὶ ἀρχές του γιὰ τὸ μέγα ὑπόυργημα τῆς ἱερωσύνης λέγει: «Ἐδῶ στό ΖΑΙΡΕ, ὅλοι θέλουν νὰ ἱερωθοῦν! Τὸ ποθοῦν, ἀπαιτοῦν! Πολλοὶ δὲ κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τους θέτουν: ὑποψήφιος ἱερεὺς! Δὲν ξέρουν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ὅλοι ἱερεῖς, ὅτι χρειάζονται μερικὰ προσόντα, ὅτι ὑπάρχουν καὶ κωλύματα ἱερωσύνης. Ὅταν τοὺς πῆτε, λοιπόν, δυστυχῶς δὲν μπορεῖτε νὰ γίνετε ἱερεῖς, τοὺς κακοφαίνεται! ἀγανακτοῦν, διαμαρτύρονται, πληγώνονται πραγματικά.» (ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ τεύχος 1, σελ. 4)

Μὲ τὰ χαρίσματα πού τὸν κοσμοῦσαν, λεπτότητα, δημιουργικότητα, εὐαισθησίες, ἐκκλησιαστικὲς καλλιτεχνίες, ἐπέδωθε σὲ ἔργα ἀγάπης.

Οἱ καλαίσθητοι Ἱεροὶ Ναοὶ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἄλλων στὴν Κανάνγκα καὶ τὰ περὶχωρα, τὰ περὶχωρα ἐκπαιδευτήρια «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» «LUMIERE DES NATIONS», κοσμήματα γιὰ τὴν περιοχὴ Σχολεῖα, τὰ Δημοτικά-Γυμνάσια-Λύκεια γιὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια, ἐπὶ χρόνια χαρίζουν τὸ ἀγαθὸ τῆς χριστιανικῆς μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς. Σπουδάζουν κάθε χρόνο 1000 μαθητές. Τὸ ἱατρεῖο, τὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα ὅλα μαρτυροῦν τὸ πέρασμά του.

Οἱ πιστοὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ ἔχοντες ἐμπιστοσύνη στὴν ἀκεραιότητα, τὴν ἀνιδιοτέλεια, τίς ἀρετῆς του ἐσπευδαν καὶ σπεύδουν διὰ τῶν δωρεῶν

**Τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσιμης
Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱ. Ναὸ
τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κανάνγκα.**

**Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κεντρῶς Ἀφρικῆς
κυρὸς Τιμόθεος ἱεουργεῖ μὲ τὸν π. Χαρίτων.**

**Οἱ ἀπέριπτοι τάφοι τῶν Ἱεραποστόλων π. Χαρί-
τωνος Πνευματικάκι και π. Χρυσοστόμου Παπασα-
ραντοπούλου, πίσω ἀπὸ τὸ Ἱερό τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου.**

τους κυρίως μέσω τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» στήν Πάτρα καί συνεπικουροῦν ἀπό τὰ μετόπισθεν στοὺς ἱερούς ἀγῶνες.

«γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων»

Μέ τὴν προφητικὴ διορατικότητα ὁ Δαβίδ παρατηρεῖ τὴν βοήθειαν παρὰ Κυρίου στοὺς πιστοὺς διὰ μέσου τῶν αἰῶνων πού προσφέρουν χριστιανικὴ ἀγάπη. Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος λαμβάνει ἐνδιαφέρον καί κατανοεῖ τὴν δύσκολο θέσι τοῦ πτωχοῦ καί στερουμένου τῶν πάντων καί αὐτὸν θά τὸν λυτρώσῃ καί θά τὸν σώσῃ ὁ Κύριος. «Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καί πέννητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ρύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καί ζήσαι αὐτὸν καί μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καί μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.» (Ψαλμὸς 40, 2-3)

Μια τέτοια προσωπικότητα ὑπῆρξε ὁ π. Χαρίτων. Μέ τὴν ταπεινῶσι καί τὴν ἀνδρεία πού τὸν διέκρινε τὸ 1988, ὅταν εὐρέθηκε στήν Πάτρα μετὰ ἀπὸ 15 χρόνια συνεχοῦς ἱεραποστολικῆς διακονίας ἔλεγε:

*«Πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν ὁ ὑποφαινόμενος ἠξιώθη νὰ πάῃ στήν Κανάνγκα τοῦ Ζαῖρ. Δέν εἶχα κανένα γνωστό. Ἀρχικά βρήκα ἐμπόδια καί διωγμὸ μέχρι θανάτου. Ἀλλά δέν φοβήθηκα, ἔμεινα ἐκεῖ. Ἡ Ὁρθοδοξία δέν φοβάται. **Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου δέν φοβοῦνται οὔτε τὸν θάνατον.** Καί ἔμεινα ἐκεῖ, εἶχα πεί ἂν θά χύσω τὸ αἷμα μου, ἐκεῖνο θά ἀνέπτυσσε περισσότερο τὴν Ἱεραποστολή. Ἀλλά δέν μὲ ἀξίωσε ὁ Θεός. Ἦμουν πολὺ μικρός. Ἔτσι πέρασε ὁ καιρὸς καί ἐργάστηκα ἐκεῖ.*

Καί ὁ διωγμὸς ἔγινε σιγὰ σιγὰ ἐκτίμησι. Ὁ διωγμὸς ἔγινε Ὁρθοδοξία. Ἐγινε μία λαμπρὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα. Ἐγινε ἓνα ὁμορφό ἰατρεῖο Dispensaire. Καί ὁ διωγμὸς ἔγινε ἓνα μεγάλο συγκρότημα ἀπὸ ἐκπαιδευτήρια «Lumière des Nations». Ὁ ἀρχικὸς διωγμὸς ἐκουβάλησε σωρεία θαυμάτων...» (ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ τεύχος 48, σελ. 7)

Ἐκινδύνευσε πολλές φορές. Σέ κάποια ἄλλη ἐνόητα θά πρέπει νὰ ἀναφερθοῦμε στοὺς κινδύνους καί πῶς ὁ Θεὸς τὸν διέσωζε.

Στὶς 29 Μαρτίου 1998 ἔφυγε γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἀναπαύεται προσδοκῶντας ἀνάστασιν νεκρῶν μαζί μὲ τὸν φίλο του - πνευματικὸ ἀδελφὸ - Ἀρχ. π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, ὀπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό.

Κηρύσσει ἀπὸ κεῖ τὴν Ὁρθοδοξία. «Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ.» (Ψαλμὸς 39, 5).

Οἱ δεήσεις του ἄς μᾶς ἐνισχύουν.

Δημήτριος Τσερεγκούνης

(**Όσα ακολουθούν είναι για κάποια αναφυχή**)

Όσο ήμουν άπλους κληρικός (1981), τὰ ταξίδια μου ἦσαν κι' αὐτὰ ἀπλά· κουραστικά ἀλλὰ ἀπλά. Ἀθήνα- Kinshasa-Kananga καί τ' ἀνάπαλιν.

Ἀπό τότε ὅμως πού ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης Πέτρος ὁ Ζ' μέ χειροτόνησε Ἐπίσκοπο Κεντρῶς Ἀφρικῆς κι' ἔπρεπε νά ἐκτελῶ ποιμαντικά ταξίδια σ' ὅλο τό Congo (ἕκτασι κάπου 18-20 Ἑλλάδες), τὰ πράγματα ἔγιναν δύσκολα. Κάποτε, χωρίς ὑπερβολή, ἀπίθανα, ἐπικίνδυνα καί ... ἀστεῖα! ... Θά ἀναφέρω περιστατικά.

Ἐπισκέφθηκα κάποια φορά στήν Ἀθήνα τόν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί εἶχαμε ἄνετη ἐπικοινωνία. Ἐπιχείρησα νά τοῦ πῶ κι' ἕνα πείραγμα· «Μακαριώτατε, τοῦ εἶπα, ἐγώ εἶμαι Μητροπολίτης σέ μία ἕκτασι πάνω ἀπό 18 Ἑλλάδες». Δέν γέλασε. Μέ

τό ἀεροπλάνο! Τόν ἀνέκοψαν οἱ δυνατές φωνές τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν. Δηλαδή παρ' ὀλίγον θά γινόμασταν ὅλοι φεῖβολάν καί θά ἐκτοξευόμασταν στόν ἀέρα! Ὁ Θεός φύλαξε!

*

Κάποια φορά ἤθελα νά ταξιδεύσω ἀπό τό Mbuji mayi στό Kalemi· ἄγωνα γραμμή 3 περίπου ὥρῶν. Τό ἀεροπλάνο, πού μᾶς ἔδινε αὐτή τήν ... εὐκαιρία, ἦταν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ «τυφλά», πού τὰ ὠδηγοῦσαν πολωνοὶ ἀεροπόροι. (Κάποτε, ἀφοῦ ἔπεσαν δύο-τρία καί συνετρίβησαν, τό κράτος τὰ κατήργησε ὅλα, ἐπειδή ὅλοι ἄρχισαν νά τὰ βλέπουν σάν ἰπτάμενες νεκροφόρες).

Ἐμεῖς θά ταξιδεύαμε μ' ἕνα ἀπ' αὐτά καί αἰσθανόμασταν εὐτυχεῖς, πού τό βρήκαμε, γιά νά πᾶμε στόν προορισμό μας.

Ἀνεβήκαμε 6-7 σκαλιά καί μπήκαμε, ἐλάχιστοι ταξιδιώτες, μέσα σ' ἕνα ἐμπορικό ἀεροσκάφος, πού τὰ

Ἔχει ἡ ἱεραποστολή στό Congo καί τὰ ἀπίθανα, ἐπικίνδυνα καί ... ἀστεῖα της!

κοίταξε στοχαστικά καί μοῦ ἀπάντησε: «Θά σᾶς φᾶνε τὰ εἰσιτήρια!» Πόσες φορές τόν θυμήθηκα!

Ἄλλοτε κι' ἄν ταξίδευα, κατὰ 90% ἔπρεπε νά πηγαίνα ἀεροπορικῶς. Σέ ἐλάχιστες πόλεις καί περιοχές μέ ἐξυπηρετοῦσε τρένο, αὐτοκίνητο ἢ πλωτό μέσο.

Σέ πάνω ἀπό 490 ἀεροπορικά ταξίδια, πού σημεῖωσα στό ἡμερολόγιό μου, εἶχα καί περιστατικά, ὅπως τὰ ἐξῆς:

Ἐπέστρεφα ἀπό τήν Tshikara μέ ἐλικοφόρο (ἀεροπλάνο 30 θέσεων) στήν Kinshasa (κάπου 2 ½ ὥρῶν διαδρομή). Ὅλοι οἱ ἐπιβάτες μέ καρτερία ὑπέμεναν τόν μεγάλο θόρυβο τῶν κινητήρων, μέ σιωπή. Κάποιοι ἐπέμεναν νά συνεννοηθοῦν μέ δυνατές φωνές καί κάποιοι, ὅπως ἐγώ, τόν εἶχαμε πάρει τόν ὑπνάκο.

Σέ κάποια στιγμή ἀκούστηκαν ἀπό πολλοὺς μαζί δυνατές φωνές, κραυγές νά πῶ, «ὄχι, ὄχι ἀπό κεῖ· μή, μή, μή...». Ξύπνησα καί κατάλαβα· ὅλοι αὐτοὶ πού κραύγαζαν, γιά νά προλάβουν, ἄρχισαν νά γελοῦν καί νά σχολιάζουν τό γεγονός.

Τί εἶχε συμβῆ; Κάποιοι ταξιδιώτες, χωρικός φαινόταν, πού ἴσως ταξίδευε γιά πρώτη φορά στή ζωῆ του μέ ἀεροπλάνο, ἀναζητώντας τήν τουαλέττα, προσπαθοῦσε νά ἀνοίξῃ τήν ... πόρτα ἐξόδου ἀπ'

σακιά, πού μετέφερε, ἔκλειναν τὰ φινιστρίνια του καί δέν ἔμπαινε παραμικρή ἀκτίνα φωτός.

Τό δέ χειρότερο, ἀπό τήν πρώτη στιγμή μᾶς χτύπησε ἡ βόχα τῆς ψαρίλας πού μετέφερε. Ἀπό πουθενά ἀέρας. Κανένα κλιματιστικό. Ζέστη ἀφρικανική. Σκοτάδι, βρῶμα. 3 ὥρες στόν ἀέρα, σάν σέ ἀνυπόφορη φυλακή, παραδομένοι στό ἐνδεχόμενο μοιραῖο. Καί 3 ὥρες προσευχή: «Κύριε, ἐλέησέ μας». Νά φτάσουμε, νά βγοῦμε ὑγιεῖς, νά ἀναπνεύσουμε!

*

Σέ παρόμοιο ταξίδι, ὅλη ἡ κοιλία τοῦ ἀεροσκάφους ἦταν γεμάτη μέ ἐμπορεύματα κάπου 2 ½ μ. ὕψους, πού ἐμπόδιζε κάθε διάβασι στοὺς ἐλάχιστους ἐπιβάτες νά πλησιάσουν τόν μπροστά χώρο τοῦ ἀεροπλάνου, ὅπου ὅμως ὑπῆρχε κάποια ὑποτυπώδης τουαλέττα. Σέ κάποια ἀνάγκη ἢ ἔπρεπε νά ἀναρριχηθῆ κανεῖς στό δικτυωτό σχοινί, πού συγκρατοῦσε τὰ ἐμπορεύματα (ἀνέφικτο γιά ἠλικιωμένους, γυναῖκες καί γιά ... δεσπότη ὅπως οἷμαι) ἢ ... τί ἄλλο;

Ἐπέδειξε ὅτι δέν κανόνισαν τὰ πράγματα καλά οἱ ἀρμόδιοι. Συμφώνησαν. Ζήτησαν συγγνώμην. Καί στήν ἐπιστροφή ἐμένα τοῦλάχιστον μέ βόλεψαν στό πιλοτήριο.

*

Κάποια φορά έπρεπε νά ταξιδεύσω από Kananga-Kinshasa. Άλλος τρόπος δέν υπήρχε· μόνον ένα καργκό (έμπορικό) υπήρχε καί ὄρθιος, μέ τήν πλάτη στηριγμένη στό τοίχωμα τοῦ αεροπλάνου. Ὅποιος πρόλαβε μπήκε στό αεροπλάνο. Πρόλαβα κι ἐγώ καί σήριζα (ὄρθιος) τήν πλάτη μου στό τοίχωμα τοῦ αεροπλάνου.

Μετά ἀπό πτήσι 20 λεπτῶν τῆς ὥρας προσγειωθήκαμε στό Mbuji mayi. Ἐκεῖ φορτώσανε ἕνα αὐτοκίνητο (τζίπ). Τό δέσανε καλά. Εἶπα· θά μπῶ στήν θέσι τοῦ ὁδηγοῦ καί θά ταξιδεύσω καθήμενος τό ὑπόλοιπο τοῦ ταξιδίου. Ἄδειο ἦταν τό αὐτοκίνητο. Ἔτσι ἔκανα καί περίμενα τήν ἀπογειώσι.

Σέ μία στιγμή πλησιάζει κάποιος κύριος καί ἐπιχειρεῖ νά ἀνοίξη τήν πόρτα καί νά μπῆ στό αὐτοκίνητο.

-Ὅχι, κύριε, ἀπαγορεύεται, τοῦ εἶπα.

-Μά, τό αὐτοκίνητο εἶναι δικό μου, μοῦ ἀπάντησε.

-Αἶ, τότε, περᾶστε. (Τήν ἔπαθα εἶπα ἀπό μέσα μου).

Εὐγενέστατος ὁ κύριος. Τοῦ ἐξήγησα. Ἔδειξε κατανόησι. Ἡ ὑπόλοιπη πτήσις πῆγε καλά.

Στήν Kinshasa οἱ Ἕλληνες φίλοι μέ καλοδέχονταν καί ρωτοῦσαν:

«- Πότε ἦλθατε; Μέ ποιό αεροπλάνο;...»

- «Ἦλθα μέ αὐτοκίνητο σέ μία ὥρα», ἀπαντοῦσα.

- «Ἀδύνατο.»

- «Λέει ὁ δεσπότης ψέματα;»

- «Δέν λέει ὁ δεσπότης ψέματα, ἀλλά τίς ἀποστάσεις τίς ξέρουμε καλά· ἕνα καλό αὐτοκίνητο τήν ἀπόστασι αὐτή στό Congo δέν μπορεῖ νά τήν κάνη λιγότερο ἀπό 3 μέρες.»

- «Ὅμως ἐγώ σᾶς βεβαιώνω ὅτι ἦλθα μ' ἕνα τζίπ σέ μία ὥρα.»

- «Ἀδύνατο.»

- «Νά σᾶς βγάλω ἀπό τήν ἀπορία· καθόμουν μέσα σ' ἕνα τζίπ φορτωμένο σέ καργκό!»

- « ! ...»

† Ὁ Πενταπόλεως Ἰγνάτιος

Ὑπενθυμίζουμε τίς φοβερές στιγμές πού ἐξῆσε ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος, ὅταν στίς 15-4-2008 ἦταν μεταξύ τῶν ἐλαχίστων, τριῶν-τεσσάρων ἐπιβατῶν, πού σώθηκαν ἀπό τά συντρίμια τοῦ αεροπλάνου.

Αὐτό βέβαια δέν ἦταν ἀστεῖο ἀλλά τραγικό, ἀφοῦ ἔχασαν τήν ζωή τους ἑκατό περίπου ἄτομα!

Ἄγγελος Κυρίου ἐφύλαξε τόν Σεβασμιώτατο κ. Ἰγνάτιο πού σώθηκε θαυμαστώσ καί συνεχίζει ἀκαταπόνητος μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ τήν δημιουργική προσφορά του, ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Μιά φωτογραφία ἀπό ἐφημερίδα τοῦ Κονγκό.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρίας Ἀφρικής κ. Ἰγνάτιος ἔκθαμβος γιά τά διαδραματιζόμενα λίγα λεπτά μετά τήν κάθοδό τοῦ ἀπό τό φλεγόμενο αεροσκάφος.

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Πρίν έπτά χρόνια στήν πόλι Dolisie τοῦ Congo Brazzaville σ' ένα μεγάλο οικόπεδο, δίπλα στόν ένοριακό ναό τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος, ὁ ἀγιορείτης ἱεραπόστολος καί ἀρχιτέκτων π. Θεολόγος Χρυσανθακόπουλος μέ τή συνδρομή τοῦ Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» δημιούργησε μιά φωλιά ἀγάπης καί θαλπωρῆς.

Τῆ φωλιά αὐτή ἐγκαινίασε ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος Β' στίς 20 Σεπτεμβρίου 2007. Ὁ «ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ» ἔγινε τό σπίτι γιά τριάντα μικρά ὀρφανά παιδιά. Τά παιδιά, πού ἀγκάλιασε ἡ ἀγάπη τοῦ π. Θεολόγου, δέν προέρχονταν ἀπό ὀρθόδοξες οἰκογένειες. Ἐντάχτηκαν πρῶτα στήν κοινότητα τοῦ ὀρφανοτροφείου, κατηχήθηκαν καί ὕστερα ἀπό ἐπιθυμία τους βαπτίστηκαν.

Τό ἐπόμενο ἔτος, τό 2008, ὁ ἴδιος ὁ φλογερός καί πρωτοπόρος κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου σ' αὐτή τῆ χώρα οἰκοδόμησε τά ἐκπαιδευτήρια «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ», δίπλα στό ὀρφανοτροφεῖο, πάλι μέ δαπάνες τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» καί συνεργατῶν ἀπό τήν Αὐστραλία, γιά νά δώση παιδεία στά ὀρφανά καί σέ ἑκατοντάδες ἄλλα παιδιά. Οἱ μαθητές αὐτοί διανύουν ἀρκετά χιλιόμετρα καθημερινά, γιά νά παρακολουθήσουν τά μαθήματα καί νά γευτοῦν τούς γλυκοῦς καρπούς τῆς ὀρθοδόξου παιδείας.

Τά ἀποτελέσματα τῆς παιδείας τά διαπίστωσε ὁ Μακαριώτατος μπροστά στήν κάμερα τοῦ 4 Ε. Μέσα στό ναό τῆς Ἁγίας Εἰρήνης μετά τήν ἐπίσημη δοξολογία δήλωσε: **«Εὐχαριστῶ, παιδιά μου, πού ψάλατε τόσο ὁμορφα. Νά ξέρετε πῶς δέ θά σᾶς ξεχάσω. Πάντα θά ρωτῶ γιά τήν πρόοδό σας καί ὅ,τι μπορῶ νά βοηθήσω, θά τό κάνω μέ ὅλη μου τήν καρδιά. Θέλω νά μαθαίνετε γράμματα, ἡ χώρα σας περιμένει πολλά ἀπό σᾶς. Σᾶς εὐλογῶ, παιδιά μου, καί ὁ Θεός νά εἶναι πάντα κοντά μας»**

Λίγος ἀργότερα στούς χώρους τοῦ ὀρφανοτροφείου σέ γιορτή πού ετοίμασε τό προσωπικό τοῦ ἰδρύματος δήλωσε: **«Θέλω νά πληροφορησω τούς τηλεθεατές μας ἀπό τό 4Ε, πού μέ τόσο ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦνε τήν ἱεραποστολική πορεία ἀγάπης ἐδῶ στήν Κεντρική Ἀφρική, ὅτι βρισκόμαστε στό ὀρφανοτροφεῖο μας στόν «ΑΓΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΟ». Ἐχομε**

τριάντα παιδιά ἀπό τήν περιοχή. Τά περισσότερα δέν ἔχουν γονεῖς, οὔτε μητέρα οὔτε πατέρα, καί ἡ Ἐκκλησία μας μέ πολλή πολλή ἀγάπη τά ἔχει ἀγκαλιάσει. Σπουδάζουν, θά πᾶνε στό γυμνάσιο, στό πανεπιστήμιο καί πάνω ἀπ' ὅλα νά ξέρουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία σ' αὐτά τά δύσκολα χρόνια τῆς ὀρφάνιας δέν τά λησμόνησε. Ἐνα μεγάλο μεγάλο εὐχαριστῶ σέ ὅλους πού ἔχουν βοηθήσει καί νά τούς τό ἀνταποδώσῃ ὁ Θεός». Καί συνέχισε: «Τά παιδιά αὐτά εἶναι καί δικά μου παιδιά καί νά ξέρουμε ὅ,τι μέ χρειαστοῦνε θά εἶμαι κοντά τους»

Κι ἐνῶ κυλοῦσαν τόσο ἤρεμα καί ὁμορφα τά πράγματα στά ἰδρύματα τῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς, ἦρθε ἡ ζοφερή ἡμέρα τῆς 5ης Ἰουλίου 2013 πού ἦρθαν τά πάνω κάτω. Τό e-mail τοῦ Πατριαρχείου πρὸς τόν ἱεραπόστολο π. Θεολόγο γιά ἀπομάκρυνσι τό γρηγορότερο δυνατό ἀπό τήν ἱεραποστολή, δημιούργησε συναισθήματα ἀρνητικά.

Ἡ ἐντολή αὐτή προξένησε ἀναστάτωση στά ὀρφανά καί στό προσωπικό τοῦ ὀρφανοτροφείου. Ἐνα μούδιασμα, μιά ἀπογοήτευσι, μιά λύπη ἀπλώθηκε στά ἀθῶα πρόσωπά τους. Πάγωσε τό χαμόγελό τους. Ἀμηχανία κυριάρχησε σέ ὅλο τό περιβάλλον. Πολλά «γιατί» διατυπώθηκαν. Στά μεγαλύτερα παιδιά διέκρινες περισσότερη ἀνησυχία. Διαμορφωνόταν ένα μέλλον ἀβέβαιο. Σκυθρωπές φιγοῦρες κυκλοφοροῦσαν στό χῶρο τοῦ ἰδρύματος. Ἀνασφάλεια γιά τό αὔριο. Τήν ἀναιτιολόγητη ἀπομάκρυνσι τοῦ π. Θεολόγου τήν παρομοίωσαν ὡς ἀπαγωγή τοῦ πνευματικοῦ τους πατέρα. Λέγανε πῶς ὁ χωρισμός αὐτός εἶναι σκληρός καί ἄδικος. Νιώθανε ἐγκατάλειψι, διότι ἔχαναν παντοτινά τό στήριγμά τους. Ἐβλεπαν νά δοκιμάζεται ἡ πνευματική τους ζωή. Αἰσθάνονταν ἀπροστάτευτα καί περιφρονημένα.

Λίγος χρόνος ἔμεινε ἀκόμη στόν π. Θεολόγο γιά νά ἀναχωρήσῃ γιά τήν Ἑλλάδα. Τά παιδιά ἐκμεταλεύτηκαν τό χρόνο αὐτό καί κατά κύματα ἔφευγαν καθημερινά ἀπό τό ὀρφανοτροφεῖο καί ἐπισκέπτονταν τόν π. Θεολόγο στό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου βαδίζοντας 6 χιλιόμετρα. Ἐκεῖ, ὅπως διαπίστωσα μέ τήν παρουσία μου, ἔβρισκαν τήν παρηγοριά, τή ζεστασιά, τήν κατανόησι καί ένα πιάτο φαγητό, διότι ἐκείνες τίς ἐβδομάδες τό ὀρφανοτροφεῖο ἀντιμετώπιζε σοβαρά οἰκονομικά προ-

Τό ξεφόρτωμα κοντέινερ με τρόφιμα και άλλα χρήσιμα είδη πού στάλησαν παλαιότερα στό 'Ορφανοτροφείο από τόν «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ».

‘Ο μικρός μαθητής μπροστά στόν μαυροπίνακα. ‘Η παιδαγωγική, άρχή τής έποπτείας, είναι πάντοτε έπίκαιρη. ‘Η ‘Ορθόδοξος ‘Ιεραποστολή δίνει ιδιαίτερη σημασία στην εκπαίδευση.

βλήματα. Παρακολουθούσαν τό πρόγραμμα του μοναστηριού, άκουγαν πνευματικά λόγια και νουθεσίες από τόν πνευματικό τους πατέρα.

‘Η λύπη αυτών των παιδιών ήταν τόσο μεγάλη που τά ώδήγησε, όπως είπαν, νά έτοιμάσουν ένα γράμμα πού θά έστειλαν στόν Πατριάρχη και θά τόν εκλιπαρούσαν νά μήν τούς στερήση τόν δεύτερο πατέρα τους, πού τόν έχουν τόση ανάγκη για νά τά στηρίξη στην ζωή. Δέν άντεχαν νά άποχωρισθούν αυτόν πού τούς έδωσε τήν εύκαιρία μίας καινούργιας ζωής κοντά στό Χριστό, σ’ ένα υποδειγματικό περιβάλλον, με όλα τά απαραίτητα υλικά και πνευματικά έφόδια, για τήν καλή άνατροφή και προκοπή τους. ‘Ηθελαν νά μήν άπομακρυνθώ αυτός πού άπάλυνε τόν πόνο τής όρφάνιας από τούς φυσικούς γονείς. Πίστευαν ότι ό Πατριάρχης θά έδειχνε εύαισθησία και δέν θά τά άφηνε για δεύτερη φορά όρφανά. ‘Αλλωστε τούς είχε υποσχεθεί πώς ό,τι τόν χρειασθούν θά είναι κοντά τους.

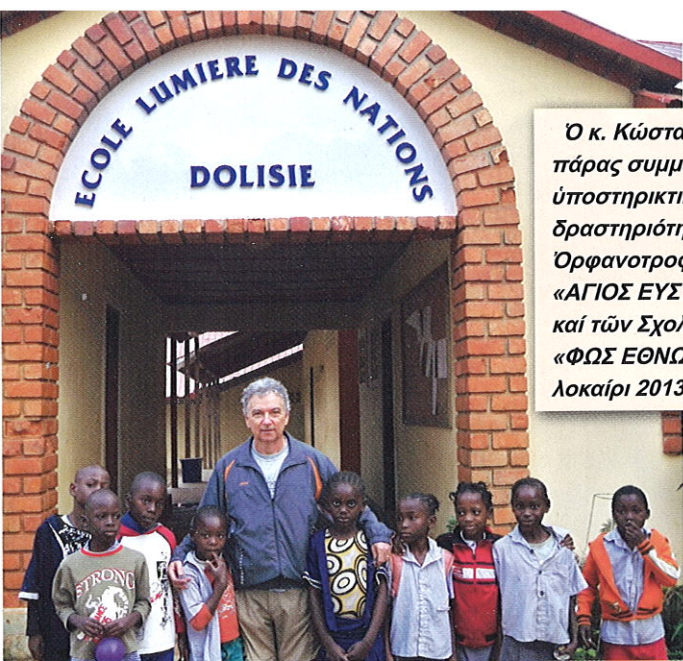
Μαζί με τά παιδιά του όρφανοτροφείου ένώνουμε κι έμεις (συνεργάτες, φίλοι, δωρητές του Ιεραποστολικού έργου) τή φωνή μας και ζητάμε τό αυτόνομο τής τακτοποίησης αυτής τής άδικίας. Είναι ανάγκη νά έπιστρέψη ό π. Θεολόγος στά πνευματικά του παιδιά. Τό θέλει ό ίδιος, αλλά τό ζητούν και τά όρφανά. ‘Η παρουσία ενός τέτοιου Ιεραποστολόλου είναι απαραίτητη στην ‘Αφρική. Είναι κεφάλαιο για τήν ‘Ορθοδοξία μας. Είναι παράδειγμα γνησίμου Ιεραποστολόλου πού δέ χρειάζεται νά διδάξη τά πλήθη, αλλά τά πλήθη τόν πλησιάζουν, διότι είναι χαριτωμένος από τό Θεό και έκπέμπει ειρήνη και σεβασμό.

‘Η άπρόσμενη αυτή ένέργεια του Πατριάρχου έπηρέασε τούς φίλους- δωρητές τής Ιεραποστολής πού άπογοητεύτηκαν μ’ αυτή τήν άψυχολόγητη κίνηση τής εκδιώξεως του π. Θεολόγου, μετά τήν ένθρόνισι του πρώτου ‘Επισκόπου κ. Παντελεήμονος ‘Αράθου, χωρίς αίτιολογία και άπολογία. ‘Ο θόρυβος και ή ύπάρχουσα ταραχή στους πιστούς και τά ιδρύματα τής έπισκοπής θά πρέπει νά τερματισθώ για τό καλό του Ιεραποστολικού έργου.

‘Η καλλίκαρπος διαδρομή του π. Θεολόγου με τή ζωή, τό παράδειγμα, τή διδαχή του και τό άθόρυβο έργο του, πού ποτέ δέν έπίδωξε τήν προβολή και διαφήμισι, δίνει τό πράσινο φώς στό Πατριαρχείο νά συνεχισθώ ειρηνικά και άποτελεσματικά ή όρθόδοξος παρουσία στην περιοχή.

Γένοιτο.

**Κώστας Τσαπάρας
Συν/χος δάσκαλος**

ECOLE LUMIERE DES NATIONS
DOLISIE

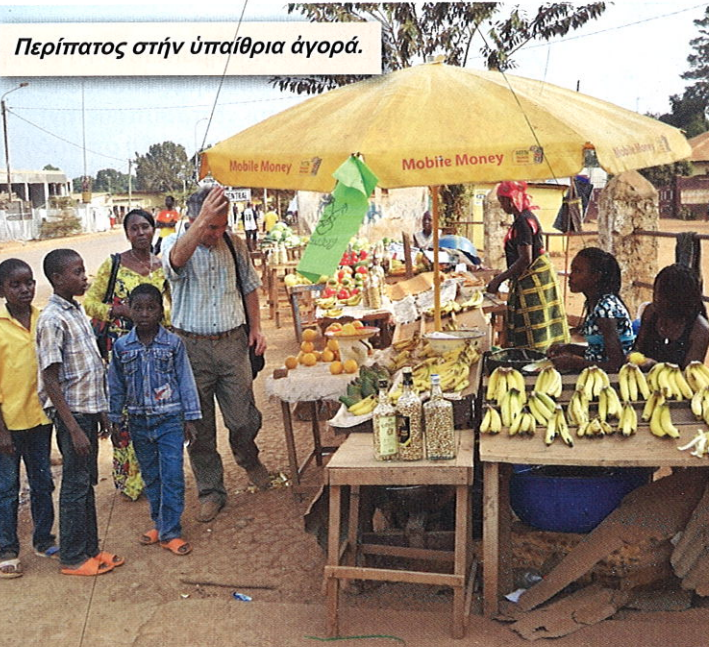
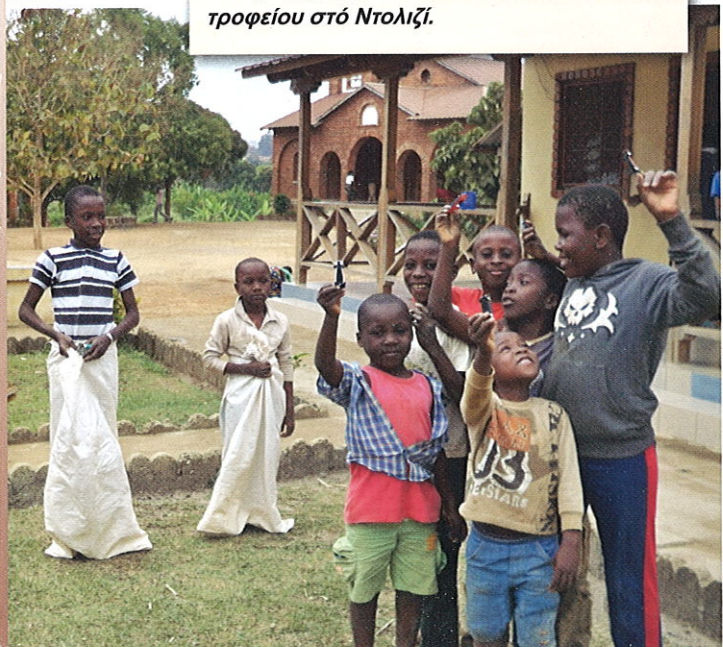
Ο κ. Κώστας Τσαπάρας συμμετέχει υποστηρικτικά στις δραστηριότητες του Όρφανοτροφείου «ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ» και των Σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ». (Καλοκαίρι 2013)

Στιγμές χαρής στο προαύλιο του Όρφανοτροφείου στο Ντολιζί.

Παιδιά του Όρφανοτροφείου ψαρεύουν στην λίμνη του Μοναστηριού, όταν λειτουργούσε. Τώρα δυστυχώς είναι κλειστό, αφού άπεμακρύνθη άκούσια ό ποιμένας και διεσκορπίστηκαν τά πρόβατα!

Περίπατος στην υπαίθρια αγορά.

Τίποτε δέν γίνεται χω-
ρίς προϋποθέσεις...

Ἀπροϋπόθετα ἢ οἰκονομική συμπαράστασι;

Προσφάτως περιοδικό Ἱεραποστολικό Συλλό-
γου τῆς Βορείου Ἑλλάδος εἶχε ὡς κύριο ἄρθρο, ἐπ'
εὐκαιρία συμπληρώσεως 50 χρόνων δράσεώς του,
ἐγκωμιαστική ἐπιστολή Προκαθημένου παλαιφάτου
Πατριαρχείου.

Ὁ ἔπαινος καί τά καλά λόγια εἶναι δίκαιο νά ἀπευθύ-
νωνται, γιά νά ἐνθαρρύνουν ὄσους ἐργάζονται ἱερα-
ποστολικά καί ὄσους θυσιαστικά προσφέρουν πνευ-
ματικά ἢ ὑλικά, γιά τήν διάδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας στά
Ἕθνη πού τήν ποθοῦν.

Ἐνώνομε καί μεῖς τίς εὐχές μας, ὥστε νά εὐοδοῦται
κάθε θεάρεστη προσπάθεια.

Ὅμως μέσα στό κείμενο ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ συνδρο-
μή στούς ἱεραποστολικούς πυρῆνες ὑπό τοῦ ἐν λόγω
Συλλόγου πραγματοποιεῖται «ἀπροϋπόθετα»!

Καί τίθεται τό ἐρώτημα: **Εἶναι σωστό ἡ ὀποιαδήποτε
οἰκονομική βοήθεια νά ἀποστέλλεται ἀπροϋπόθετα;**

**Ἡ δική μας ἐμπειρία εἶναι διαφορετική. Οἱ εὐγε-
νεῖς δωρητές προσφέρουν τό ὑστέρημα ἢ καί τό
περίσσειμά τους μέ σκοπό νά διατεθῆ, εἴτε γιά συ-
γκεκριμένο ἔργο, εἴτε πρὸς κάλυψιν λειτουργικῶν
ἀναγκῶν τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμακίων, ὑπό τήν
προϋπόθεσι ὅτι θά διατεθοῦν πρὸς τοῦτο καί ὄχι δι-
αφορητικά.**

**Δέν ἐπιτρέπεται νά ἐνισχύωνται ὄσοι αὐτοπρο-
βάλλονται γιά ἔργα πού δέν ἔχουν κάνει ἢ δέν ὑφί-
στανται, ὄσοι δροῦν ἀπερίσκεπτα μέ ἐπικίνδυνες καί**

**ἀψυχολόγητες ἐνέργειες στόν ἱεραποστολικό ἀγρό,
ἀλλά καί ὄσοι διδάσκουν νέες θεωρίες καί νέα ἡθή.
Δέν εἶναι παραδεκτό νά ὑποστηρίζωνται ὄσοι σκαν-
δαλίζουν τό ποίμνιο μέ αὐτά καί μέ ἄλλα στίς χῶρες
ὅπου ζηλωτές ἱεραπόστολοι, ἄνδρες καί γυναῖκες,
ἀναλώθηκαν πρὸς δόξαν τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, οὔτε
νά ψύχεται μέ αὐτές τίς συμπεριφορές ἡ ἀγάπη γιά
προσφορά τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς.**

**Τά ὄρια, τούς ὅρους καί τίς προϋποθέσεις θέτουν
τό Ἱερό Εὐαγγέλιο καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες μέσα στήν
μακραίωνη ἐκκλησιαστική ἱεραποστολική διακονία.**

**Οἱ προσφορές τῶν φίλων τοῦ ἱεραποστολικοῦ
ἔργου δίδονται, γιά νά διανέμονται μέ σύνεσι ἐκεῖ
πού γίνεται χρηστή διαχείρισις, παράγεται πλούσιο
ἔργο καί πιάνουν τόπο καί ὄχι νά νέμονται ἀπό ἐπι-
καλούμενους δῆθεν ἱεραποστολικές ἀνάγκες.**

Ἀναφέρομε τό ἐξῆς περιστατικό: Ἦλθε στά γραφεῖα
τοῦ Συλλόγου μας πρό καιροῦ ἡλικιωμένη κυρία καί κα-
τέθεσε τό ποσό τῶν 20 ευρώ. Ζήτησε μάλιστα καί συ-
γνώμη, γιατί δέν μπόρεσε νά δώση περισσότερα, ὅπως
ἄλλες φορές. Στήν συνέχεια μᾶς εἶπε: «Κάθε χρόνο
ἐπαιρνα ἕναν ἐργάτη καί μοῦ καθάριζε τόν κήπτο ἀπό τά
χόρτα. Ἐφέτος μέ τήν οἰκονομική κρίσι, τίς μειώσεις στήν
σύνταξί μου, τά χαράσινα καί τούς φόρους ἀσχολήθηκα
μόνη μου στόν κήπτο καί ἔτσι ἐξοικονόμησα λίγα χρήμα-
τα πού φέρνω γιά τά παιδάκια τῆς Ἀφρικῆς!»

Ἡ συγκίνησί μας ἦταν ἐκδηλη καί ἡ εὐθύνη μας με-

γάλη.

Πώς λοιπόν αυτά τὰ χρήματα νά τὰ διαθέσουμε άπρoυπόθετα και πρoς ποίον σκοπό;

Άν τὰ διαθέτουμε μόνο για δημόσιες σχέσεις, ιδιοτέλειες και άποσπάσεις έγκωμίων, αυτό δέν μάς σώζει και έκτρεπόμεθα τελείως από τόν στόχο μας, πού είναι ή διακονία του Ίεραποστολικού έργου άνταλλαγμάτων. Άν κάτι καλό έπιτυγχάνεται, δέν έχομε τό δικαίωμα καυχώμενοι νά τό οικειοποιούμεθα. Δέν γίνεται από μάς, αλλά έκ Θεού πού εύλογεί τούς εύαγγελιζόμενους τήν ειρήνη και τὰ αγαθά του Κυρίου ήμών Ίησού Χριστού και τούς συμπαραστάτες δωρητές. Έμεις άς είμεθα εύγνωμονες για τίς εύεργεσίες Του και ταπεινοί ύπηρέτες του Αγίου Θελήματός Του.

Ο Άπόστολος Παύλος, πού είχε συγκεντρώσει λογία από Μακεδονία και Αχαΐα για τούς πτωχούς τής Ίερουσαλήμ, κάνει κοπιαστικό ταξίδι για νά παραδώση ό ίδιος με ασφάλεια τήν οικονομική βοήθεια, δίνοντας ταυτόχρονα και παράδειγμα όρθης διαχείρισεως. «νυνί δέ πορεύομαι εις Ίερουσαλήμ διακονών τοίς άγίοις. εύδόκησαν γάρ Μακεδονία και Αχαΐα κοινωνίαν τινά ποιήσασθαι εις τούς πτωχούς τών άγίων τών έν Ίερουσαλήμ ... τοϋτο οϋν έπιτελέσας, και σφραγισάμενος αυτοίς τόν καρπόν τοϋτον,...» (Ρωμαιοϋς 15, 25-28)

Οί εύγενείς δωρητές προσφέρουν ό,τι πιό έκλεκτό στους φτωχούς αδελφούς μας. Για τό λόγο αυτό

πρέπει νά ενισχύωνται μόνο χαρισματικά πρόσωπα πού ζοϋν και δροϋν με άποστολικό τρόπο και με διαρκή προσφορά στον Άμπελωνα του Κυρίου.

Ο Σύλλογος Ώρθοδόξου Ίεραποστολής «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» διαβεβαιώνει όλους τούς έκλεκτούς συγκυρηναίους, δωρητές και συνεργάτες μας, ότι θά συνεχίσωμε τόν άγώνα με φόβο Θεού και πάντα με τίς προϋποθέσεις πού επιβάλλονται. «μή τις ήμῶς μωμήσῃται ... προνοούμενοι καλά οϋ μόνον ένόπιον Κυρίου, αλλά και ένόπιον ανθρώπων» (Β΄ Κορινθίους 8, 20).

Τοιοϋτοτρόπως οί θυσίες τών φίλων τής Ίεραποστολής στα Ήθνη θά μετουσιώνωνται σε έργα άγάπης και ύποστηρίξεως τών άνεπιλήπτων Ίεραποστόλων με τήν έξωθεν καλή μαρτυρία, πού γνήσια και καλλίκαρπα έπιτελοϋν τήν σπουδαία άποστολή τους, δίνοντας ζωντανή και άγία μαρτυρία τής Ώρθοδοξίας στα Ήθνη, πρoς δόξαν του Παναγίου Τριαδικού Θεού.

Τό έργο τής Ίεραποστολής είναι δικό Του και δέν θά τό άφήση νά κινδυνεύη. Τά παράδοξα πού συμβαίνουν θά σβήσουν ως πυγολαμπίδες.

Άς αναφωνήσωμε: «ζή Κύριος, και εύλογητός ό Θεός μου και ύψωθήτω ό Θεός τής σωτηρίας μου» (Ψαλμός 17,47).

Νικόλαος Σίμος

Οί Αφρικανοί αδελφοί μας περιμένουν τήν άγάπη μας με τίς προϋποθέσεις πού άπαιτεί ή σοβαρότης του Ίεραποστολικού έργου. Η εύθύνη μας είναι νά μήν τούς άπογοητεύσωμε.

